

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické
univerzity Brno

3 • 2014

● **HLAVNÍ TÉMA****Studentské oslavy jara žijí** **1**

*Pavel Brauner, Noemi Lisá, Eva Hammerová, Kateřina Bráňchová,
Barbora Bártová, Petr Chmelař*

● **CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE****Rektor jmenoval prorektory** **9**

Petr Chmelař

Děkani jmenovali proděkany **10**

Petr Chmelař

Animal Vetex a antibiotická politika **11**

Mirko Treu

● **Z ČINNOSTI FVL****Když mimo EU, tak do USA** **13**

Petr Chmelař

I psi mohou darovat krev **15**

Petr Chmelař

Nezodpovědní cestovatelé a nemoci na import **16**

Petr Chmelař

● **Z ČINNOSTI FVHE****Výživa hospodářských zvířat, Botanika
– inovované předměty v rámci řešení OP VK
v oboru Bezpečnost a kvalita potravin** **18**

Eva Straková

Studenti z Lipska – přijeli, viděli, plesali **19**

Petr Chmelař

● **Z ČINNOSTI FAF****Psychosomatika – náplň výuky v kurzu
Zdravotnická psychologie** **20**

MUDr. PhDr. Zdeňka Nováková, PhD.

Studenti farmacie bojovali o cenu děkana **22**

Petr Chmelař

● **Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVIŠŤ****Inovace předmětu Odborná angličtina** **23**

Silvie Schüllerová

**Studenti VFU uspěli
pod vysokou sítí** **24**

Jan Kubernát

● **Z ČINNOSTI STUDENTŮ****Ochrana týraných koní v ČR** **25**

Jiří Žák

Cestovatelský večer na VFU **26**

Zuzana Špalková, Hana Zborovská

Jobfair 2014 **29**

USF

● **UDÁLOSTI****Jarní koncert v klubu** **30**

Pavel Brauner

Velké šelmy nejsou „škodná“ **31**

Petr Chmelař

Na VFU se po roce vrátili vozatajové **32**

Petr Chmelař

Homecoming 2014, desátý ročník **34**

Honza Vobr

● **PERSONALISTIKA****Doc. Navrátil po téměř ročním čekání
jmenován profesorem** **35**

redakce

160. výročí narození prof. Sekery **36**

Pavel Brauner

● **HORIZONTY****Bali, „Ostrov bohů“** **37**

Petr Chmelař

● **POZVÁNKA****Primate parasitology:
Development, Methods and Future** **41****Klávesové zkratky pro Adobe Acrobat:**

Ctrl + 0 Stránka do celého okna

**Ctrl + mezerník + levé
tlačítko myši, tažení** Lupa

Kliknutím na barevné záhlaví s názvem rubriky se vrátíte na obsah.

Titulní strana: Z voříškiády na Majálesu 2014
foto: M. Petrová

Studentské oslavy jara žijí

● Čtverylka při zahájení hipologické části Majálesu

Studenti a studentky napříč všemi třemi fakultami skončili s přípravami na největší studentský svátek, jehož letošní ročník se uskutečnil 5. května 2014 v areálu VFU Brno. Hloučky studentů vesele vstupují do jízdárny, kde celé veselí odstartuje.

Sám rektor Veterinární a farmaceutické univerzity profesor Jiří Suchý studentům přeje hodně zdu. Propuká den plný zábavy, koncertů, show, sportu, všude jsou stánky studentských spolků a organizací. Počasí je na jedničku, možná i proto se le-

tošní Majáles těší velké návštěvnosti. Lidí v jízdárně stále přibývá, celý prostor se plní smíchem, hovorem a příjemnou atmosférou. Kdo tu dnes není, prohloupil. Slunečné úterní odpoledne patřilo začátku oslav měsíce studentů. Vyvrcholily tím

studentské oslavy, během nichž se konala řada společenských, kulturních a sportovních akcí.

Tak by se dala popsat atmosféra před zahájením oslav studentského života. Studentský Majáles vznikl díky iniciativě studentů naší univerzity. Cílem akce je dokázat, že dnešní studenti mají také co říci, jsou podnikaví a kreativní a jsou schopni dobrovolně věnovat čas a úsilí akci, za kterou by se nemuseli stydět ani profesionálové. Díky seskupení studentů tří fakult se dá říci, že program byl skutečně vytříbený a cílený nejen na studenty a učitele.

Majáles umožňuje studentům prezentovat své dovednosti a aktivity širokému publiku nejen z řad studentů. Ačkoli se jedná o oslavy krás studentského života, majálesové oslavy lákají i širší veřejnost, která tak má jedinečnou příležitost poznat dovednosti talentovaných studentů a zejména se zúčastnit oslav. Bohatou nabídkou kvalitního programu se majálesová oslava stává přední z významných akcí studentů Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

Studentské oslavy jara každý rok představují velkolepou událost. Samotný Majáles představuje vyvrcholení intenzivní spolupráce a náročných příprav. Rozhodli jsme se Majáles zpracovat jako speciální téma tak, abychom čtenáře zavedli do celého dne. Na následujících stranách se dočtete nejen to, jak proběhl den oslav, ale také to, jak Majáles studenti připravovali, kolik úsilí za organizací stálo a kdo všechno se na ní podílel. To vše očima studentů, kteří celou událost uspořádali.

To není vše. Téma studentských jarních svátků jsme zpracovali komplexně. Dočtete se, jak Majáles vznikl, jak ho studenti v čase prožívali, co pro ně znamenal.

● Přehlídka dravých ptáků v podání členů Mysliveckého kroužku VFU Brno

● Koňský program nabídl také pohled do historie

Dozvíte se, kdy oslavy začali pořádat studenti zvěrolékařství. V rozhovoru se dočtete, jak na svůj první Majáles vzpomíná profesor Jaromír Hanák a v čem jsou dnešní oslavy jiné. Vše samozřejmě doprovodí množství aktuálních i dobových fotek.

Ten letošní Majáles je už fuč, utekl si jako voda, studenti z toho mají nedostatek dechu a unavené svalstvo. Však také až do roztrhání těl dělali vše, abyste si majálesu maximálně užili. A bylo to krásné, za což musíme poděkovat organizátorům, všem

● Vystoupení bubeníků Rytmů západní Afriky

lidem, kteří se podíleli na programu, kapelám, stánkařům i performerům a především všem návštěvníkům. Díky!

MAJÁLES MÁME RÁDI

Majáles. Oslavu probouzející se přírody, mládeže a dobré zábavy pořádají ve všech univerzitních městech. Ať už velké, pyšníci se tisíci návštěvníků a přehlídkou známých jmen na plakátech, nebo docela nenápadné a skromné. Takovou je i veterinární Majáles. Studenti naší alma mater, sdružení v organizaci IVSA, každý rok věnují svůj volný čas a energii, aby na půdě univerzity uspořádali akci, která neznalého člověka až zaskočí svou pestrostí a originalitou. V programu hrají samozřejmě velkou roli zvířata, jejich chovatelé, lékaři,

● Nechyběla soutěž o nejvoříška

trenéři a znalci; je zkrátka vidět, že kolem zvířat se svět veterinářů točí. Ale ke každé dobré zábavě patří také dobré jídlo, skvělá hudba a pro soutěživé typy dostatek příležitostí se vybit.

JAK SE ‚PEČE‘ MAJÁLES

Než se ale vydáme branou VFU vstříc pódiu, stánkům a výběhům, vraťme se o několik týdnů zpět – k přípravám. Recept se zdá být na první pohled velice jednoduchý: vezměte pár trénovaných koní, jednu dvě hudební skupiny, dražbu uměleckých děl, smečku psů kteří vás vytáhnou z jakékoliv šlamastiky a několik mladíků (či slečen) s kamizolami. Zasypte bohatým doprovodným programem, soutěžemi, dostatkem guláše, klobás, piva, limonády

či palačinek. V této fázi příprav začíná jít do tuhého. Další a další položky programu se přidávají, přeskupují, mění své místo v harmonogramu, některé nečekaně zmizí, aby udělaly místo dvěma jiným. Hlavní organizátorce se z toho musí dělat mžitky před očima. Proto teď nastává pravá chvíle spojit směr dostatečným množstvím zapálených dobrovolníků z řad studentů všech tří fakult, kteří jsou ochotni pomáhat od začátku do konce. Jejich motivací přitom není nic víc, než dobrý pocit a zábava, kterou si v průběhu příprav i Majálesu samotného užijí. Nutno podotknout, že hlavním organizátorem Majálesu je sice každoročně IVSA, letos se ale poprvé oficiálně připojí i Unie studentů farmacie

● Prostor před PKMZ nabídl netradiční sportovní disciplínu

● Stánek studentů Farmaceutické fakulty nabídl řadu specialit

● Vedle Studijního a informačního centra předvedli králíci své schopnosti

(přestože stánky spolužáků z FAF jsme potkávali i předchozí roky).

Pomáhat s přípravou Majálesu totiž zdaleka neznamená jen prodávat občerstvení u stánků. Práce v den samotné akce je pouhou špičkou ledovce. Předchází mu hodiny organizování, příprav, plánování, organizování příprav a příprav plánování... Co bude kdo pro své vystoupení, svůj stánek nebo svou soutěž potřebovat? Stan, stůl, auto, plakát, pomocníci, materiál? Nesmí se zapomenout ani vše ohlásit příslušným bezpečnostním orgánům, vytvořit, natisknout a rozeslat pozvánky.

Akce takového rozsahu a finanční i časové náročnosti by se samozřejmě neobešla bez vydatné pomoci školy, jejích představitelů i sponzorů zvenčí. V předchozích letech šly příspěvky pana rektora, děkanů VFL i FVHE na konkrétní části programu, jmenovitě na zajištění pódia a jeho ozvučení, elektrického býka či klobás k občerstvení. K nynějšímu Majálesu se přidal rovněž pan děkan FaF, který přispěl USF na nákup ingrediencí pro jejich stánek. Sponzoři mimo VFU z řad výrobců veterinárních krmiv a léčivých přípravků přispívají tradičně buďto určitým finančním obnosem, nebo materiálně. Takových kelímků na nápoje kupříkladu není nikdy dost. Ale málem bych zapoměla zmínit každoroční a vlastně nejdůležitější dárek, bez kterého by se Majáles vůbec nemohl pořádat – rektorské volno vyhlášené v den akce. Jenom škoda, že pan rektor nemůže kromě toho také zařídit celodenní krásné počasí!

Vyjmenovávat do všech detailů, co všechno je ještě potřeba zařídit, na to tady nemáme místo. Koneckonců si to každý dovede z předchozích řádků představit sám, a vůbec, stačí se podívat na bohatý a nabitý program. Ještě šestého května v sedm ráno se pořadatelé rozběhnou po areálu školy, aby v poledne všechny stany stály, vše fungovalo, pivo teklo a Majáles mohl oficiálně začít.

● Soutěž o nejlepší psí kousek

MAJÁLES PROBÍHAL POD TAKTOVKOU STUDENTŮ VŠECH FAKULT

Sluníčko, lehký vánek, volný jarní den. V úterý 6. 5. 2014 se v areálu Veterinární a farmaceutické fakulty uskutečnil Majáles, který probíhal pod taktovkou studentů všech tří fakult.

Letos jsme se my, farmaceuti, snažili zapojit při organizaci této již tradiční události mnohem víc sil a fantazie. Ze začátku jsme byli lehce skeptičtí – studenti z celé univerzity dostali rektorské volno, bylo krásné počasí a my jsme se obávali nízké návštěvnosti. Postupně se však areál začal naplňovat diváky a co

● Ukázka práce záchranářů

● V jízdárně se projela současně hned dvě čtyřspřež

● Velkou pozornost přilákal bodyzorbing

nevidět stánky farmaceutů i veterinářů praskaly ve švech.

Součástí nabitého programu byla předhlídka jízdy na koních, Voříškiáda, vystoupení záchranářů nebo dražba fotografií a obrazů. Finanční zisk z dražby poputuje na podporu sdružení Lásky ke zvířatům.

Před studijním a informačním centrem se nacházely stánky s nejrůznějšími pochoutkami – z jedné strany nám pod nosem voněl jelení gulášek z mysliveckého stánku a ze strany druhé se na nás z pánve smáli smažení cvrčci. My jsme se navzájem povzbuzovali, abychom sebrali odvahu je ochutnat. Kromě občerstvení zde studenti prodávali také trička, náušnice a jiné své výrobky, přičemž výtěžek ze zisku je určen na podporu adopce vlka z brněnské ZOO.

My – farmaceuti – jsme se na tento významný den také snažili připravit co nejlépe. Studenti mohli ochutnat skvělou zmrzlinu připravovanou pomocí tekutého dusíku, představovali jsme poměrně

málo známou molekulární kuchyni, smažili barevné palačinky a ty zapíjeli barevnými drinky. Doprovodným programem byly zábavné pokusy a farmaceuticky laděné soutěže. Penízky, které se nám podařilo vydělat věnujeme organizaci UNICEF.

V pozdějších odpoledních hodinách nám k hodování a mlsání začala hrát i oblíbená farmaceutická kapela Postupně uvolňování, při kterém snad jediný člověk nezůstal sedět. Po nich nastoupila žánrově o něco tvrdší kapela COTAM.

Atmosféra celé akce byla skvělá a volný den strávený oslavou studentských let a jara jsme si všichni moc užili. Doufejme, že příští ročník bude ještě lepší.

ORGANIZÁTOŘI SI LETOŠNÍ ROČNÍK POCHVALUJÍ

Majáles VFU je jedna z největších akcí v akademickém roce, kterou jako IVSA Brno organizujeme. I letos bylo velké odhodlání udělat program ještě lepší,

bohatší a pestřejší, než tomu bylo rok minulé. Jak se to podařilo, jste mohli v úterý 6. května 2014 posoudit na vlastní oči. Z ohlasů návštěvníků, kterých letos odhadem přišlo kolem 600 (včetně, trochu úsměvně, účastníků sportovního turnaje v naší obrovské tělocvičně, kteří jinak se zvířaty, veterináři a farmaceuty do styku moc nepřijdou), mohu potvrdit, že se Majáles mimořádně vydařil. Z pohledu organizátorova si to troufám tvrdit rovněž.

Jistě jste si všimli, že na trávníku vedle Studijního a informačního centra poprvé hopsali králíci, v parčíku u děkanátu do sebe naráželi účastníci atrakce body-zorbing. Majálesové soutěže se konaly na šesti stanovištích a dle počtu rozdáných odměn se jich zúčastnilo na 150 lidí. Rozšířili jsme spolupráci s FaF a Unii studentů farmacie, kteří se perfektně zhostili pokusů, molekulární kuchyně a soutěží. Vyjmenovat letošní rozličnost stánků by

● Kapela studentů FaF Postupné uvolňování

● Slalom s kolečkem před PKMZ

● Studentky VFU se nechaly zvěčnit před Studijním a informačním centrem

vydalo na samostatnou knihu. Na co jsme jako organizátoři velmi hrdí je také to, že jsme zároveň mohli podpořit hned několik projektů, které pomůžou potřebným zvířatům. Výtěžek aukce předmětů spojených s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno putoval na konto o.s. Lásky ke zvířatům, na místě se vybíralo také pro o.s. Opuštěné kočičí tlapy a výtěžek z prodeje občerstvení a studentských výrobků pomůže zaplatit roční adopční poplatek vlku arktickému z brněnské ZOO. Dopředu jsem se trochu obávala, zda těch všech dobrých věcí není až moc, zdali se bude návštěvníkům chtít utrácet své, na studiu horko těžko ušetřené peníze. Ukázalo se však, že všichni veterináři i farmaceuti mají srdce na pravém místě, jen z dražby samotné putovalo ke zvířa-

tům nádherných 2 440 Kč. Nadšení, s kterým jsou lidé ochotní pomoci, je vskutku nakažlivé, něco jistě udělal také adrenalin při vyvolávání stoupajících částek panem doktorem Braunerem, který se moderování aukce zhostil.

Organizace Majálesu je dobrovolná aktivita studentů, a jsem vždy ohromená, když si uvědomím, co pár ochotných mladých lidí dokáže, když se dá dohromady. Považte, že oni studenti dělají vše bez nároku na odměnu a zameškaný čas, využitelný ke studijní přípravě na zápočty a předtermíny už jim nikdo nikdy nevrátí. Pro představu snad jen zmíním, že dobrovolníci z IVSA měli sraz v univerzitním areálu v úterý v 7:00, následoval celodenní záprah a areál se uklízel někdy kolem 23:00. A že se

z hlediska organizace nejedná jen o jeden den, to asi není třeba zdůrazňovat. Odměnou nám však mohly být spokojené tváře účastníků, pohodový slunečný den, přítomnost přátel, kteří neváhají přiložit ruku k dílu a zvířata, od koní přes pejsky až po králíky, která se snaží a předvádějí to nejlepší, co v nich je.

Velmi si vážíme podpory Majálesu vedením univerzity – pana rektora, pánů a paní děkanky. Posláním Majálesu je stmelovat studenty a vůbec všechny, kteří k naší škole profesně neodmyslitelně patří. Kdo chtěl, program si vychutnal, kdo na Majálesu nebyl, snad se podívá příští rok. Vy to nevíte? Příště totiž bude program ještě lepší, ještě bohatší a ještě pestřejší než v roce 2014...

● Zahájení Májových hrátek v roce 1969

● Májové hrátky 1969

MAJÁLES BYL SPONTÁNNÍ AKCÍ STUDENTŮ

Jak vzpomíná na Majáles osoba, která zůstala s vysokoškolským studiem spjatá i léta po promoci? Zeptali jsme se profesora Jaroslava Hanáka, vedoucího sekce velkých zvířat. Ten se účastnil oslav jako student, později jako mladý asistent. Dnes vnímá studentské slavnosti z pohledu zkušeného pedagoga. Jsou dnešní svátky studentstva jiné? A v čem?

Pane profesore, jak vzpomínáte na váš první Majáles?

První Majáles jsem zažil v roce 1968. Tehdejší politické uvolnění nahrávalo nadšení studentů při pořádání Majálesu. Ten probíhal v areálu celé školy. V tomto roce jsme byli pouze jednou fakultou a patřili jsme pod Vysokou školu zemědělskou. Byl jsem v pátém ročníku, jako pátáci jsme byli nejvíc slyšet a taky jsme do toho nejvíc promlouvali.

Jak tehdy Majáles probíhal?

Vzpomínám si například, že po celém parku jsme tu měli rozestavěné malé tribunky a kdokoliv chtěl, mohl promluvit na jakékoli téma. Každý, koho řečník a téma zaujali, se mohl zastavit a projev si vyslechnout. Samozřejmě že projevy některých řečníků nedávaly velký smysl, ale našla se řada takových, kteří si dokázali získat velkou pozornost. V následujících letech s nástupem normalizace ta svoboda projevu již taková pochopitelně nebyla.

Areál tehdy vypadal jinak, kde Majáles probíhal?

Majáles se pořádá hlavně v místě, kde dnes jsou tenisové kurty, v parku se jezdil parkur, zapojovala se tělocvična, jízdárna, různé události se odehrávaly v posluchárně na patologii, posluchárně na tehdejší interní klinice, na fyziologii. Na schodišti před patologií vystupoval vysokoškolský sbor. To byl pěvecký sbor studentů brněnských univerzit a budoucí veterináři samo-

zřejmě byli jeho součástí. Nešlo přitom o žádné komorní uskupení, členové sboru zaplnili celé schodiště i prostor pod ním.

A co konkrétní program? Čím jste se bavili?

Pamatuji si, že vyšel pěkný den. Čepovalo se tu pojízdné pivo. To bylo v té době opravdu revoluční, protože jakýkoli alkohol na akademickou půdu bez výjimek nepatřil. Velká část programu byla sportovní, hrály se zápasy ve fotbale, volejbale, košíkové. Oslavy se protáhly do pozdních nočních hodin. Vzpomínám si, že profesor Červený měl kapelu Čendoband, která byla složená ze studentů. A s celou kapelou procházeli areálem univerzity, kde se zastavili, tam se začalo tančit a zpívat.

Dnešní Majáles připravují a organizují především studentské organizace IVSA za veterinární fakulty a USF za farmaci. Jak probíhala organizace, když jste studoval?

Organizace samotná probíhala naprosto odlišně, než tomu bylo v dalších letech nebo než je tomu nyní. Šlo o spontánní akci. Každý se aktivně účastnil. Studentů nebylo tolik, všichni jsme se víceméně znali, takže se nikdo nemohl skrýt v davu. Je potřeba říct, že žijeme ve zcela odlišné době, celá ta akce zmasověla. Zatímco dřív opravdu bez důkladné organizace spontánně vznikl pestrý program, dnes je již potřeba vše podrobně naplánovat. Dříve se zapojil opravdu každý a stal se součástí, dnes už jde o skupinu aktivních studentů, kteří vytvářejí něco pro studenty v publiku.

Vy osobně jste se v rámci pořádání Majálesu angažoval?

Já osobně jsem se na organizaci samotné přímo nikdy nepodílel. Po Majáles v roce 1968 jsem odešel na vojnu a v 70. letech už jsem se do akce nezapojoval jako student, ale jako mladý asistent.

Pamatuji si, že jsem například komentoval výcvik psů a parkur. V té době jsem byl docela výřečný a studenti sami mě oslovovali, abych některé akce moderoval. Ale obecně se nikdo z učitelů organizačně nezapojoval, pokud vím, všechno se odehrávalo v režii studentů.

● Studentské májové hrátky 1974

Dokázali studenti do oslav vtáhnout představitele univerzity?

Například profesor Zendulka se zapojoval velmi aktivně. Ne že by například hrál, ale pískal fotbal, kdy proti sobě nastoupili asistenti proti studentům. Dokonce některé hráče vylučoval podobně jako v hokeji na trestnou lavici a některým vyhrožoval, že pokud vstřelí ještě jeden gól, tak neudělají zkoušku z patologie. Když jsme projížděli areálem na koních, tak jsme profesora Zendulku museli vysadit do sedla. Dokonce nám málem spadl (smích).

MAJÁLESY MAJÍ SVÉ KOŘENY VE STAROVĚKU

V dobách římského impéria Římané tehdy první květnový den oslavovali bohyni jara a plodnosti Maiu, matku známějšího

● Studentské májové hrátky, květen 1973

boha Merkura. Ve městě Ostia nedaleko Říma se konaly hlavní oslavy a celé město bylo vyzdobené květinami a větvíčkami s ovocem a sladkostmi a žilo veselím. Slovo maialis latinsky znamená vykleštěný vepř, který byl Maie obětován, což dáno do souvislosti s veterinárním majálesem působí jako zajímavá informace. Dnes vnímáme Majáles jako studentské oslavy příchodu máje a oslavu krás studentského života. Tuto tradici můžeme vysledovat již v dobách rozmachu univerzit v 15. století, a již tehdy se ustálil zvyk tolerovat studentskou recesi včetně té provokativ-

ní. V českých zemích někteří autoři původ slavností kladou až do prostředí středoškoláků v 18. století. V den školního volna před filipojakubskou nocí (30. dubna) se žáci – studenti vydávali se svým pedagogem pod školními prapory do jarní přírody a zpěvem oslavovali radost. Majálesové snahy jako studentské oslavy jara se však začínají nejvíce rozvíjet v 19. století a asi nejlepší obraz o takovém majálesu získá čtenář Jiráskovy Filosofské historie, kde autor popisuje konání této slavnosti v Litomyšli. Dle Jiráskovy interpretace se majáles stal volnomyšlenkářským, antikle-

rikálním a vlasteneckým svátkem, který si přisvojili i vysokoškolští studenti. Majálesy byly charakterizovány především průvody různě recesisticky oblečených studentů městem a volbou krále majálesu, avšak průvody masek a volba krále majálesu jsou již novodobou záležitostí, v níž můžeme spatřovat určitou analogii s lidovou tradicí v době hodů, kdy si chasa volila svého stárka, jenž symbolicky přebíral určité pravomoci. Za první republiky tradice majálesů ochabovala a po druhé světové válce v letech 1946–1947 tradici oživovali politicky aktivní svazáci.

● Studentské májové hrátky, květen 1973

● Studentské májové hrátky, květen 1973

● Průvod studentů při Majáles na nám. Svobody

Ostatně určité politické a ideologické snahy byly v pořádání majálesů patrné již od onoho Jiráskem literárně ztvárněného 19. století. Národnostní notu při těchto slavnostech podtrhovala účast studentů v lidových krojích, které doplňovaly průvody jinak oděných kejklířů a jiných veselých postav. Majálesy se konaly i v době socialismu a jejich smyslem bylo udržet studenty v univerzitních městech, aby se mohli účastnit prvomájových průvodů. Ale ani toto neubralo nic na skutečnosti, že studenti se chtěli hlavně bavit a odpočinout si od každodenních studijních povinností a starostí.

BUDOUCÍ ZVĚROLÉKAŘI SLAVILI MAJÁLES UŽ VE DVACÁTÝCH LETECH MINULÉHO STOLETÍ

Na naší univerzitě sahá majálesová tradice už do počátků existence tehdejší Vysoké školy zvěrolékařské. Dokladují to dobové fotografie z roku 1920, na nichž je vidět, průvod komediantů (pravděpodobně scéna z Prodané nevěsty) před budovou tehdejší, a s hrdostí můžeme napsat i nynější jízdárny. Ve 20. letech byly hojně využívány i lidové kroje a nejinak tomu bylo na naší univerzitě, což dokládá další dobový snímek ukazující tančící studenty v krojích

v prostoru mezi dnešním SIC a Ústavem technologie léků.

Celoměstský – brněnský majáles v této době měl podobu průvodu středem města. Doboová fotografie zachycuje tento průvod na dnešním nám. Svobody pohledem do dnešní Rašínovy ulice.

Na naší škole v době i méně nedávné byl majáles kromě jiného spojen i s celou řadou sportovních aktivit, o čemž se rovněž můžeme přesvědčit z dochované fotodokumentace. Mimo sportovní aktivity byl majáles oživen např. i divadelním představením studentů či komponovaným programem v tělocvičně univerzity.

● 1920, asi Prodaná nevěsta před jízdárnou

● Tančící studenti v krojích při Majálesu 1920

Oblíbené soutěže v dojení na čas, přetahování lanem či různá sportovní utkání pedagogové vs. studenti a jezdecké svuky v různé podobě byly dlouhou dobu pevnou součástí programu majálesu.

Dnešní majálesy jsou více méně v podobě hudebních festivalů s různými zábavnými soutěžemi apod. Jsme rádi, že na naší škole se z tohoto svátku studentů nevytrácí specifičnost studovaných oborů a v rámci oslav se nezapomíná i na dobro-

činné akce. Věřme, že o dnešních studentských slavnostech budou další generace psát s nemenším obdivem a zaujetím, s jakými jsme se ohlíželi my za dobou, kterou ještě někteří kolegové pamatují.

● text: Pavel Brauner, Noemi Lisá, Eva Hammerová, Kateřina Bráchová, Barbora Bártová, Petr Chmelař
foto: M. Petrová, P. Chmelař, Markéta Trojanová, Lenka Dvořáková, archiv VFU

Rektor jmenoval prorektory

● V minulých číslech *Vita Universitatis* jsme představili nového rektora univerzity a děkany fakult. Vedení univerzity sestává z dalších osob. Jsou jimi prorektoři. Ti jsou rektorovi přímo odpovědní a zastupují ho v přesně stanovených oblastech. V případě Veterinární a farmaceutické univerzity Brno jde o tři oblasti. První oblast představuje klíčová náplň činnosti univerzity, tedy vzdělávání. Další oblastí je věda, výzkum a zahraniční vztahy. Třetí zásadní oblastí je strategie a rozvoj.

Rektor Pavel Suchý jmenoval prorektory na základě předchozího vyjádření Akademického senátu VFU Brno do funkce 12. 2. 2014. Do funkce prorektorky pro vzdělávání jmenoval docentku Radku Opatřilovou, pozici prorektora pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy nově vykonává profesor Alfred Hera a prorektorem pro strategii a rozvoj se stal profesor Vladimír Večerek.

Doc. PharmDr. Ing. Radka Opatřilová, Ph.D., MBA

prorektorka pro vzdělávání, statutární zástupce rektora

Docentka Radka Opatřilová působí na VFU Brno již od své promoce na Farmaceutické fakultě. V letech 2006–2014

pracovala v pozici proděkanky pro pedagogickou činnost Farmaceutické fakulty. Od roku 2012 vede Ústav chemických léčiv. Je autorkou nebo spoluautorkou pedagogických publikací (sedmi skript a dvou kapitol v knize). Její výzkumná činnost je zaměřena na studium a hodnocení fyzikálních, fyzikálně-chemických vlastností potenciálních léčiv. Velká část její výzkumné práce se zaměřuje na in vitro studie propustnosti léčiv přes biologickou membránu. Současně se věnuje studiu toxicity látek pomocí instrumentálních metod. Je spoluautorkou dvou celosvětových a tří českých patentů a autorkou nebo spoluautorkou řady vědeckých článků v impaktovaných časopisech.

Prof. MVDr. Alfred Hera, CSc.

prorektor pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy

Profesor Alfred Hera je od roku 2002 přednostou Ústavu veterinární farmakologie na FVL VFU Brno. Profesorem pro veterinární farmakologii a toxikologii byl jmenován v roce 2004. Publikoval více než 160 odborných prací. Vypracoval několik set odborných posudků při řízeních k zavádění nových přípravků i při posuzování aspirantských a dalších odborných prací. Přednesl přes 100 odborných refe-

rátů u nás i v zahraničí. V roce 1989 byl jmenován ředitelem ÚSKVBL. Profesor Hera pracuje aktivně v Komisi pro veterinární léčiva (CVMP) při Evropské lékové agentuře v Londýně – 2002 až 2009 jako člen a nyní jako alternate. Je předsedou Komise pro kvalitu veterinárních

léčiv při ÚSKVBL Brno, Komise pro cizorodé látky, členem Antibiotické komise Ministerstva zdravotnictví ČR a místopředsedou Lékopisné Komise ministerstva zdravotnictví. Působí v řadě rad vědeckých institucí a redakčních rad

Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA

prorektor pro strategii a rozvoj VFU Brno

Profesor Vladimír Večerek vykonává funkci přednosty Ústavu veřejného veterinárního lékařství, ochrany zvířat a welfare Veterinární a farmaceutické univerzity Brno od roku 1994. Od roku 2004 je vedoucím sekce Veterinární ochrany veřejného zdraví. Profesorem byl jmenován v roce 2005. V roce 1999 byl zvolen předsedou Akademického senátu VFU Brno a tuto činnost vykonával až do svého jmenování děkanem fakulty v roce 2000. Funkci děkana Fakulty veterinární hygieny a ekologie vykonával v období 1994 až 1997, 2000 až 2003, a 2003 až 2006. V roce 2006 ho prezident republiky poprvé jmenoval rektorem Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Tuto funkci obhájil i v následujícím období. Jeho vědecká a výzkumná činnost se zaměřuje na ochranu zvířat, welfare, veřejné veterinářství a toxikologie. Je autorem 73

impaktovaných vědeckých a 154 odborných prací, současně je autorem více než 250 příspěvků na českých a zahraničních konferencích.

● text: **Petr Chmelař**

foto: Kamil Jursa

Děkani jmenovali proděkany

- Podobně jako rektor jmenuje prorektory, jmenuje děkan dle vyjádření akademického senátu fakulty proděkany, kteří ho zastupují ve stanovených oblastech a jednají jeho jménem. Po zvolení a jmenování děkanů přirozeně následovalo jmenování proděkanů.

Vedení Fakulty veterinární hygieny a ekologie je ryze v ženském složení. Děkanka Bohuslava Tremlová jmenovala proděkankou pro vzdělávání doktorku Radku Dobšíkovou, proděkankou pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy je v dalším funkčním období docentka Vladimíra Pištěková. Děkan Tomáš Parák do vedení Farmaceutické fakulty jmenoval profesora Jozefa Csölleie jako proděkana pro vědecko-výzkumnou činnost a zahraniční styky, pedagogickou činnost má na starost doktor Jan Šaloun. Děkan Fakulty veterinárního lékařství Alois Nečas jmenuje proděkany po jednání Akademického senátu FVL.

Fakulta veterinární hygieny a ekologie **MVDr. Radka Dobšíková, Ph.D.** **proděkanka pro vzdělávání**

Doktorka Radka Dobšíková pracuje od roku 2003 jako asistent, od roku 2004 jako odborný asistent v Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare. Její výzkum se zaměřuje na vodní toxikologii a sledování vlivu chemických látek a léčiv na vodní organizmy. Je řešitelkou nebo spoluřešitelkou projektů v oblasti vodní toxikologie a ekotoxikologie. Z hlediska pedagogiky se věnuje farmakologii v oblasti potravin, toxikologii, ochraně zvířat a etologii. V letech 2013–2014 před-

sedala odborné komisi pro zajišťování dobrých životních podmínek pokusných zvířat na VFU Brno. Je autorkou nebo spoluautorkou téměř 30 odborných recenzovaných článků v zahraničních vědeckých časopisech, řady výukových materiálů a patentu.

Doc. MVDr. Vladimíra Pištěková, Ph.D. **proděkanka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy**

Docentka Vladimíra Pištěková obhájila disertační práci v roce 2006. Do roku 2008 pak působila jako docentka v Ústa-

vu veřejného veterinárního lékařství a toxikologie (současný Ústav veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare). Proděkankou pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy se stala v roce 2008, tuto funkci vykonává nepřetržitě dodnes. Je členkou komisí pro státní zkoušky z předmětů Legislativa, marketing, management, Legislativa a kontrola potravin, Veterinární ochrana veřejného zdraví. Svůj výzkum zaměřuje na hodnocení a posouzení úrovně welfare a ochrany zvířat, zejména z pohledu sledování stresového zatížení zvířat chovaných pro hospodářské účely. Je autorkou nebo spoluautorkou 45 odborných recenzovaných článků v zahraničních vědeckých časopisech

Farmaceutická fakulta **PharmDr. Jan Šaloun, Ph.D.** **proděkan pro pedagogickou činnost**

Doktor Jan Šaloun od roku 2007 pracuje jako odborný asistent v Ústavu aplikované farmacie. V rámci své vědecko-výzkumné činnosti a výuky se zaměřuje na oblasti farmaceutické péče a lékárenství. Dlouhodobě se věnuje problematice farmaceutické péče a veřejného lékárenství. Intenzivní kontakty udržuje s Českou lékárnickou komorou v otázce náplně povinné šestiměsíční praxe studentů. Jeho hlavním cílem jako proděkana pro pedagogickou činnost je zvýšení důrazu na oblast preklinických a klinických disciplín,

ve kterých vidí budoucnost oboru. Tu vidí v oblasti farmaceutické péče či klinické farmacie.

Prof. RNDr. Jozef Csöllei, CSc. **proděkan pro vědecko-výzkumnou činnost a zahraniční styky**

Profesor Jozef Csöllei působí na VFU Brno od roku 1994 postupně ve funkci docenta a profesora. V letech 2000–2006 vykonával funkci děkana Farmaceutické fakulty. Jeho vědecká a výzkumná činnost se soustředí na syntézu biologicky aktivních sloučenin a studium vztahu struktury a biologické aktivity látek ovlivňujících

kardiovaskulární systém se zaměřením na β -adrenolytickou, antihypertenzní a β_3 -agonistickou aktivitu. Je autorem a spoluautorem 110 původních vědeckých prací, 19 patentů a je spoluautorem 4 učebních textů. Je školitel a předseda oborové rady pro Doktorský studijní program obor Farmaceutická chemie, předseda komise pro státní závěrečné zkoušky v magisterském studijním programu farmacie a je garant povinného předmětu Farmaceutická chemie.

● text: Petr Chmelař
foto: Kamil Jursa

Animal Vetex a antibiotická politika

S příchodem jara se areál Brněnského výstaviště stal centrem již dvacetileté historie mezinárodních zemědělských veletrhů, včetně o rok mladšího veterinárního – Animal Vetex. Odměnou organizátorům byla nejen rekordní účast firem, ale i rekordní počet návštěvníků včetně slunečného počasí a všeobecné spokojenosti.

Animal Vetex je přehlídkou především firem zaměřených na výživu hospodářských zvířat, doplňky krmiv, genetiku a chov hospodářských zvířat, technologie ustájení, manipulace se zvířaty a jejich ošetřování včetně veterinárních přípravků. Nedílnou součástí jsou expozice a přehlídky chovatelských úspěchů hospodářských zvířat. Pozornosti návštěvníků neušel ani prezentační stánek VFU Brno propagující studium na veterinárních fakultách a uplatnění absolventů v praxi.

Hlavním doprovodným programem veletrhu byl 6. středoevropský veterinární kongres zaměřený na antibiotickou po-

litiku – vize a realita ve veterinární praxi. Používání antimikrobiálních látek a vznikající antimikrobiální rezistence je předmětem aktuálního zájmu jak humánní, tak i veterinární medicíny a odborné veřejnosti v potřebě společného postupu, jak zdůraznil prof. Alfred Hera v úvodním sdělení o lékové politice a zdraví. O tom, že se jedná o komplexní problematiku zahrnující široké spektrum, svědčí členství České republiky v příslušných evropských strukturách a projektech včetně pozitivního hodnocení důvěryhodnosti a spolehlivosti systému veterinární hygienického dozoru. Nezastupitelnou roli v tomto procesu hraje odpovědnost veterinárního lékaře a chovatele při použití antimikrobik v indikovaných případech, především u potravinových zvířat.

K vysoké odborné úrovni kongresu přispěla účast předních zahraničních i tuzemských specialistů, např. Dr. Koen van Dyk z Generálního ředitelství pro

● Prof. Hera při zahájení

● Zahájení kongresu

zdraví a spotřebitele Evropské komise, prezident evropského sdružení farmaceutických firem IFAH-Europe Dr. Declan O'Brien, prezident celoněmeckého profesního sdružení praktických veterinářů Dr. Hans-Joachim Götz, ředitel odboru živočišných komodit Ministerstva zemědělství ČR Ing. Jiří Hojer, ředitelé Státních veteri-

nárních správ ČR a SR, doc. MVDr. Milan Malena, Ph.D. a prof. MVDr. Jozef Bíreš, DrSc., doc. MUDr. Helena Žemličková ze Státního zdravotního ústavu Praha, prof. MVDr. Vladimír Kmeť, DrSc. ze Slovenské akademie věd, MVDr. Tomáš Černý ze SVÚ Praha, MVDr. Ota Huml ze společnosti Vedilab, MVDr. Kateřina

Nedbalcová, Ph.D. z VÚVeL Brno, Mgr. Lucie Pokludová, Ph.D. z ÚŠKVBL Brno, MVDr. Judita Hederová z ÚŠKVBL Nitra, MVDr. Heda Krüger, praktičující veterinární lékařka v Německu, Ing. Martin Jeřábek ze společnosti Tekro, Ing. Jan Stibal ze Svazu chovatelů prasat v Čechách a na Moravě, Ing. Gabriela Dlouhá z ČMDU,

● V první řadě zleva Dr. Krüger, doc. Malena, prof. Bířš, Dr. Stodola, Dr. O'Brien, Dr. van Dyck, Dr. Götz, Dr. Bernardy, Ing. Hojer

Ing. Pavel Trefil, DrSc. ze společnosti Biopharm VÚBVL a za praktické veterinární lékaře MVDr. Václav Osíčka, chov skotu, MVDr. Marek Dvořák, chov prasat, MVDr. Alena Návarová, chov drůbeže a MVDr. Josef Prášek, chov skotu. K odborné i organizační úrovni přispěli prezidenti veterinárních komor ČR a SK, MVDr. Jan Bernardy, Ph.D. a MVDr. Ladislav Stodola. Obsah jednotlivých sdělení je pro zájemce k dispozici na <http://www.bvv.cz/cevc/program-kongresu/>.

Středoevropský veterinární kongres se stal příležitostí setkání kompetentních in-

stitucí rozhodujících o lékové politice na úrovni evropské, ministerské, státních odborných správ humánní a veterinární medicíny, včetně odborných pracovníků, výzkumu, dozoru, diagnostiky, praktických veterinárních lékařů a chovatelů.

K udržení zdravé a konkurenceschopné živočišné výroby, za předpokladu ochrany spotřebitelů, jsou nezbytné účinné kontrolní mechanismy, monitoring odpovědnosti chovatelů i veterinárních lékařů, vyhodnocování a interpretace údajů a nezbytná spolupráce mezi humánní a veterinární odbornou veřejností. Účastníci kongresu si mohli

po dvoudenním jednání rozšířit poznání v oblasti antibiotické politiky a svojí účastí i přispět k formování námětů v řešení významné otázky zdraví lidí a zvířat.

Za úspěšný průběh kongresu patří poděkování všem zúčastněným, organizátorům, garantům a partnerům. VFU Brno, KVL ČR, KVL SR, SVS ČR, ŠVPS SR, ÚSKVBL, ÚŠKVBL, ČSAVFS, Vitamed a Mikrop, především však Veletrhům Brno, a.s., jako tradičně vzornému pořadateli.

● text: **Mirko Treu**
foto: Jiří Zach, Mirko Treu

● Dr. Hederová a Mgr. Pokludová

● Návštěva univerzitního stánku (rektor prof. Suchý, prof. Straková, doc. Illek)

Když mimo EU, tak do USA

● V minulém čísle *Vita Universitatis* jsme psali o mobilitách studentů mimo země Evropské unie. Současně jsme představili cílové destinace a zážitky z cesty studentů Farmaceutické fakulty. Díky projektu Posílení mobilit studentů VFU Brno do zemí mimo EU cestovali mimo Evropu také studenti Fakulty veterinárního lékařství. Také oni využili možnost podívat se na zahraniční univerzitu, poznat cizí kulturu, především načerpat nové zkušenosti a procvičit si cizí jazyky.

Sedmnáctka studentů a studentek tak vyjela za hranice Evropy čerpat z možností, které studium na VFU Brno nabízí. Zatímco studenti Farmaceutické fakulty volili pro svoji stáž většinou exotické destinace, zaměřila většina budoucích veterinářů do Spojených států, konkrétně na Purdue University. Někteří studenti však navštívili University of Florida, liverpoolskou Cornell University či Hebrew University of Jerusalem v Izraeli.

● Návštěva ZOO v Indianapolis s dalšími exchange studenty

● Boxy pro koně na klinice velkých zvířat

Téměř všechny výjezdy byly čtyřtýdenní, což vycházelo z koncepce projektu. Někteří studenti vycestovali i na delší dobu, avšak dobu, kterou překročili zmíněné čtyři týdny, tam byli na vlastní náklady. Za tu dobu si budoucí veterináři měli možnost v různých koutech světa „osahat“ výuku a postupy v různých odděleních v rámci všech možných oborů veterinární medicíny. Získali příležitost pozorovat a srovnat přístupy k diagnostice, terapii i k pacientům.

„Já svou návštěvu započal oddělením zobrazovacích metod, disponujícím magnetickou rezonancí, počítačovou tomografií a dalšími pracovišti, které vhodně

● Continuum – sochařský unikát Purdue University, kde jsou domácí zvířata v reálné velikosti

doplňují klasickou RTG diagnostiku," popisuje student Fakulty veterinárního lékařství Marek Huslar, který navštívil Purdue University v Indianě.

Z pohledu studentů šlo možná o neopakovatelnou příležitost „osahat“ si zahraniční výuku. „Styl a systém výuky byl velmi fascinující a velice efektivní i motivující. Množství volně dostupných zdrojů informací i literatury se též velice líbilo a studenti byli zvyklí pracovat s aktuálními výsledky výzkumu a rutinně ke každému případu zjišťovali, co na danou problema-

tiku bylo aktuálně publikováno ve vědeckých časopisech," oceňuje studentka 4. ročníku Lenka Boudová.

Jako jeden z cílů, které si projekt Posílení mobility studentů VFU Brno do zemí mimo EU kladl za cíl, nabytí znalostí, praktických zkušeností a zvýšení uplatnitelnosti na trhu práce. Sem patří i schopnost komunikovat v cizím jazyce. V rámci současné vědy je předním jazykem angličtina. Její úroveň je však v různých zemích odlišná. Studenti, kteří navštívili USA, se museli adaptovat na

americkou angličtinu, jiní dokonce na zcela jiný jazyk či druh písma. „V Izraeli je u veřejnosti úroveň angličtiny obdobná, jako je tomu u populace v České republice. Situaci komplikuje hebrejšтина, která je pro nemístní obyvatelstvo obtížně přeložitelná," sdílí své zkušenosti MVDr. Iva Fialová.

Součástí poznávání však není pouze studium, ale také nové kontakty a nahlédnutí pod pokličku studia. Jak žijí studenti v jiných zemích? Mají se čeští studenti lépe, či hůře? Projevuje se úroveň vzdělá-

ní do úrovně života studentů? „Díky této stáži jsem měla možnost nahlédnout do běžného života studenta na americkém kontinentu. A tady se musím přiznat, že doma jsem spokojenější. Co se týká ubytování, volí studenti většinou podnájem, protože koleje jsou na ně příliš drahé. Veřejná doprava sice existuje, ale v Americe je dopravním prostředkem číslo jedna auto, a tak zjistit, v kolik a kam, a jestli vůbec autobus jede, bylo někdy dobrodružstvím. V návaznosti na dopravu byl malým dobrodružstvím i nákup jídla. Obchod je pouze za městem a bez auta se k němu dopravuje těžko," popisuje každodenní strasti studentka Magda Kunertová.

Obecně však studenti několikátýdení stáž mimo EU velmi pochvalovali. Zkvalitňování vzdělávání prostřednictvím podobných projektů patří k moderním trendům ve vzdělávání v celém vyspělém světě. Výměna zkušeností, možnost čerpat vědomosti a dovednosti na prestižních světových pracovištích patří k základním pilířům současného vzdělávání. „Záverom by som chcel vyjadriť veľké poďakovanie mojej alma mater VFU Brno, ktorá mi umožnila vycestovať za oceán a postavila základy môjho ďalšieho profesného rozvoja," děkuje na závěr Ronald Bodnár, student FVL.

● text: Petr Chmelař
foto: archiv Ronalda Bodnára

● Mezinárodní spolupráce na univerzitě v Indianě

I psi mohou darovat krev

● Daruj krev, zachrániš život! Tak zní jeden ze sloganů kampaně programu dárcovství krve. O prospěšnosti a účelu dárcovství není potřeba spekulovat. Darování krve je čin, který člověk vykoná s dobrým úmyslem a má z toho dobrý pocit, že pro někoho něco vykonal. Darovat krev není pouze výsadou člověka. Zachraňovat životy podobným způsobem však mohou i psi. Samozřejmě ty psi.

Klinika chorob psů a koček Veterinární a farmaceutické univerzity Brno má v tuto chvíli zaregistrováno přibližně 20 potenciálních dárců. Potíž spočívá v tom, že psi stárnou a při dosažení určitého věku přestanou být pro dárcovství krve vhodní. Dárci, kteří se zaregistrovali před šesti lety, nejsou pro účely transfuze aktuální. Proto je potřeba registr pravidelně doplňovat o nové dárcy. Pokud uznáte, že jste se svým čtyřnohým přítelem vhodní dárci krve, přijďte se zaregistrovat do programu dárcovství krve na Kliniku chorob psů a koček VFU Brno.

Chovatel, který chce zapojit svého psa do programu dárcovství krve, stačí dorazit na Kliniku chorob psů a koček Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Pracovníci Oddělení vnitřních chorob majitele zaregistrují, zapíší údaje o plemenu, věku a kolik pes váží. Následně zapíší telefonní číslo chovatele i s poznámkou o tom, jak rychle a kdy je k dispozici, případně za jak dlouho se může na kliniku dostavit. Dárcovství se týká akutních případů, univerzita nemá krevní banku, krev neskladuje, dárcy kontaktuje v konkrétních případech. Klinika potřebuje krev pro jiné psy. Majitel si tak může odnést dobrý pocit, že pomáhá dalším psům a jejich chovatelům. Odměnou je pro pána potom poukaz na očkování zdarma, tím za jedno darování může ušetřit okolo 400 Kč ročně. „Klinika nedisponuje vlastní krevní bankou, proto je potřeba mít zaregistrované

dárcy, kteří jsou ochotní pomoci v okamžik, kdy se objeví pacient, který potřebuje transfuzi. Když potřebujeme dárcy, obvoláváme registr, jestli mohou akutně darovat, když právě potřebujeme,“ vysvětluje MVDr. Kateřina Kacetlová z Kliniky chorob psů a koček.

Ideální je, čím větší pes, tím je pro darování vhodnější. Vhodná váha začíná přibližně na 25 kilogramech. Velký pes může darovat více krve. „Vzhledem k tomu, že předem nevíme, kolik bude pacient potřebovat krve, je lepší, když se jedná o velkého psa. Čím je pes větší, tím více krve mu můžeme vzít. Často nám sem chodí irští vlkodavové, kteří jsou obrovští a mohou darovat velké množství krve, chodí také labradoři, cane corso nebo také velcí kříženci,“ popisuje Kateřina Kacetlová.

Podle tabulek může veterinář psovi odebrat 15–20 mililitrů krve na jeden kilogram váhy. U zvířete vážícího 40 kilogramů je to 600–800 mililitrů. „Obecně se snažíme držet spodní hranice a dáváme pozor na to, abychom psa nevykrvili. Velkým psům můžeme bez problémů odebrat půl litru krve, u těch největších plemen nedělá potíž odebrat i litr,“ doplňuje Kateřina Kacetlová. Zaměstnanci kliniky vedou údaje o každém dárci a pečlivě dohlížejí, aby jeden pes nedaroval více než dvakrát ročně.

Dalším vhodným parametrem je věk psa, který by neměl být mladší 2 let. Maximální stáří psa je různé v závislosti

● Jeden nikdy neví, kdy se objeví pacient, který bude potřebovat transfuzi

na rase, avšak obecně by se mělo pohybovat mezi 6 a 7 roky života. Samozřejmě musí být očkovaný, zdravý a bez jakékoliv medikace, současně by se mělo jednat o psa, který sám transfuzi nikdy nepřijal.

Krev u psů má podobná specifika jako u lidí. Psi mají dokonce více krevních skupin, než mají lidé. První transfuze však bývá bezproblémová bez ohledu na krevní skupinu. „Na první transfuzi by psi neměli reagovat imunitní reakcí, protože běžně nemají protilátky. U prvních transfuzí v případě zdravých psů žádné komplikace nečekáváme. Přesto před každou aplikací

transfuze provádíme křížovou zkoušku, abychom měli jistotu, že pacient dárcovu krev přijme,“ vysvětluje veterinářka.

Darovaná krev putuje do těla pacientů kliniky. Týkat se to může například psů po operaci. „U nás na interně se to týká pacientů s chronickým krvácením, při onemocněních krve, kdy dochází k rozpadu červených krvinek vlivem infekce nebo autoimunity,“ podává výčet potenciálních příjemců transfuze doktorka Kacetlová.

Chovatelé, kteří jsou zaregistrovaní v programu dárcovství, jsou ochotní v případě potřeby dorazit na kliniku k transfuzi.

„Největší problém představuje překážka, která majiteli psa návštěvu kliniky neumožní. Tou mohou být například pracovní povinnosti či pobyt mimo Brno. Právě v těchto případech je lepší, když zaměstnanec kliniky může obvolat více potenciálních dárců. Můj vlastní pes daruje krev dvakrát do roka. Máme v registru jednu chovatelku irských vlkodavů, které se ozve v případech, kdy už nevíme, komu zavolat,“ uzavírá Kateřina Kacetlová.

● text: Petr Chmelař
foto: autor

Nezodpovědní cestovatelé a nemoci na import

● V České republice přibývá parazitů, kteří se tu dříve nevyskytovali. Lidé více cestují, přivážejí si zvířata z cizích zemí, v rámci Evropské unie prakticky neexistují hranice. Klimatické změny současně způsobují, že se do České republiky dostávají druhy, které mohou být hostiteli či mezihostiteli nejrozličnějších onemocnění. Riziko se však netýká pouze domácích mazlíčků, některá onemocnění jsou přenosná i na člověka. A znamenají pro něj vážná zdravotní rizika.

Nová onemocnění se k nám dostávají především z jihu Evropy a z oblasti Balkánského poloostrova. Jedná se o destinace mnoha českých turistů. Na cestu s sebou často berou svého domácího miláčka – psa či kočku. Řada cestovatelů se na jih vydává, aniž by si zjistila alespoň základní informace o tom, co se jejich domácím mazlíčkům v zahraničí může stát. Mohou tím ohrozit nejen zvířata samotná, ale i sebe a své blízké. „Importovaných onemocnění je celá řada, je to například srdeční a podkožní forma dirofilariózy, leishmanióza či babezióza,“ jmenuje profesorka Vlasta Svobodová z Ústavu patologické morfologie a parazitologie.

Jedním z těchto onemocnění je dirofilarióza, jejímž původcem je hlístice vlasovec. Vlasovce se u nás podařilo prokázat v roce 2004. Jedná se o hlístice, které napadají srdce či podkoží zejména u psů. Jsou poměrně velké, mají i dvacet centimetrů a přenáší je všechny druhy komárů. „Obě formy tohoto onemocnění se tu zabydlely, protože o komáry zde nouzi nemáme. Onemocnění se tu za několik posledních let rozšířilo. Kolegové na klinikách se často setkávají zejména s podkožní variantou. Ten výskyt určitě

není raritní,“ popisuje situaci profesorka Svobodová.

Mnohem známější a nebezpečnější je srdeční varianta vlasovce, takzvaní srdeční červi. „Srdeční červi jsme objevili i u psů, kteří prokazatelně nevycestovali nikam do zahraničí. Pokud pes nemá žádnou cestovní historii a my u něho onemocnění diagnostikujeme, můžeme s jistotou říci, že se u nás onemocnění šíří,“ vysvětluje dále profesorka.

Obě onemocnění může komár přenést i na člověka. Podkožní varianta vlasovce se u lidí vyskytuje například na Slovensku či v Maďarsku. Člověk sice nepředstavuje typického hostitele, nemůže onemocnětí šířit dále, červi v něm nedosahují pohlavní zralosti, přesto mohou dorůst velikosti pět až deset centimetrů. Nejvyšší výskyt nabízejí oblasti s teplejším klimatem a podmínkami příhodnými pro život komárů, kteří parazita přenášejí. V rámci České republiky se jedná o jižní Moravu, případy jsou známé i ze středních Čech. V případě, že se onemocnění přenáší na našem území, lze obtížně zjistit, zda v konkrétním případě jde o importované onemocnění či se zvíře nakazilo tady.

„Dirofilarióza se k nám dostala pravděpodobně z jižní Evropy. Srdeční dirofi-

larózou je známá například v Itálii oblast Milána. Relativně častější výskyt vlasovce v rámci Evropy je v jižních státech, jako je Francie, Itálie, Španělsko, Řecko a Chorvatsko. První importovaný případ se přitom do České republiky dostal z Texasu. Šlo o náhlý úhyn feny Patterdale teriéra, při pitvě byla zjištěna srdeční dirofilarióza. Parazit se vyskytuje i v jižních státech USA,“ popisuje výskyt onemocnění profesorka Svobodová.

Hlavním hostitelem je pes, který se také nejvíce podílí na dalším šíření. Klinické příznaky je sice snadné diagnostikovat, ale jako nejlepší prostředek považují veterináři prevenci. „Existují přípravky, které likvidují larvy již v raném stadiu ihned po infikování komárem, takže nemohou putovat do srdce a podkoží. Ty by měli chovatelé používat především při cestách do jižních zemí,“ upozorňuje profesorka Svobodová.

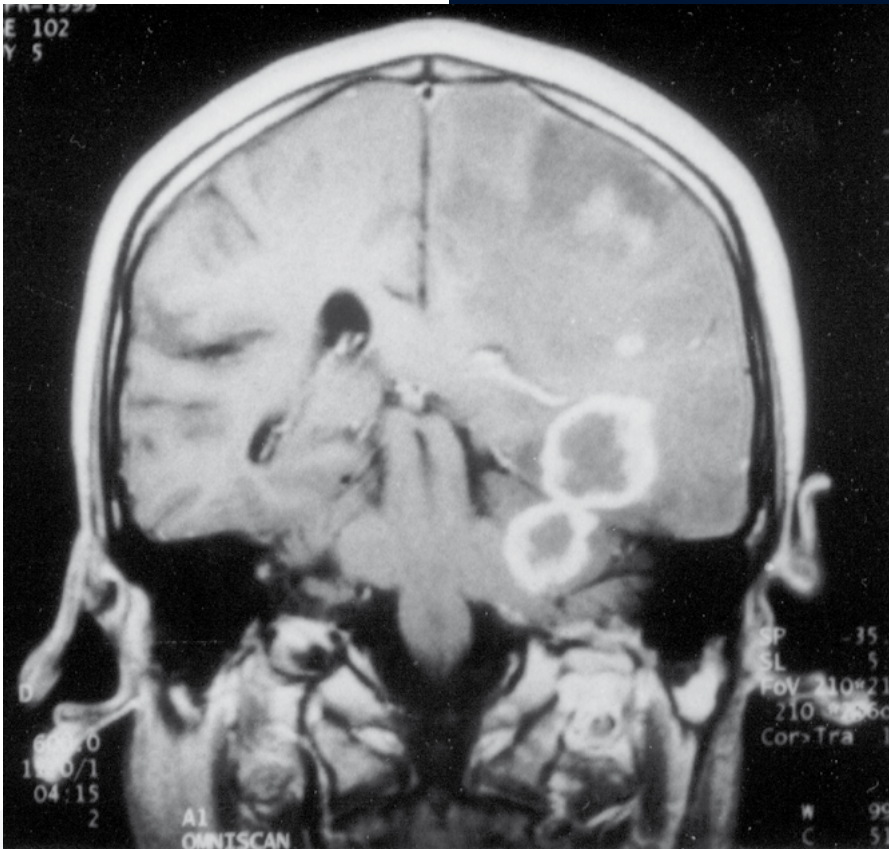
Délka života těchto parazitů je i pět až sedm let, což představuje podstatnou část života psa. Oproti tomu běžní „domácí“ parazité žijí pouze v řádu měsíců. U srdeční dirofilariózy dochází růstem a opakovaným přenosem červů k jejich kumulaci v srdci, což může vyvrcholit vážnými zdravotními problémy psa i jeho smrtí. „Hlavním příznakem srdeční dirofilariózy je únava psa, který neběhá, není aktivní, odmítá práci a neposlouchá na pokyny pána. Dále je to kašel, dýchavičnost, hubnutí. U podkožní varianty je to vypadávání srsti, šupinatění, při napadení oblasti kloubů i bolestivý pohyb,“ pokračuje výčtem projevů onemocnění profesorka Vlasta Svobodová.

● Srdeční dirofilarióza psa (C. Genchi)

● Podkožní dirofilarióza psa (Z. Svobodová)

● Počítačová tomografie zobrazující metastázy v levé hemisféře při alveolární echinokokóze člověka (In: Svobodová a kol. Rizika onemocnění v přírodě a z potravin)

● Kožní změny na ušním boltci psa při leishmáníoze (T. Zídek)

„Vývoj parazita probíhá přes mezihostitele, kterým je komár. Sáním krve nemocného psa nasaje larvy parazita, které se v jeho těle během dvou týdnů přemění na infekční stadia. Po bodnutí psa infikovaným komárem pronikají infekční stadia larev do podkoží a svaloviny nového hostitele, než se dostanou dále do krevního oběhu. Postupně pronikají až do plicních arterií a pravé srdeční komory,“ popisuje vývoj parazita profesorka Svobodová.

Dalším importovaným onemocněním, s kterým se veterináři potýkají, je leishmáníóza, jejíž původce je příbuzný bičíkatým prvokům trypanozomám. Ta již představuje typické onemocnění člověka, pro které pes vytváří rezervoár. Projevuje se postupnou devastací organismu vedoucí u zvířete k celkovému hubnutí, vypadávání srsti, odumírání špičky ocasu i uší, změny kolem očí a silné krvácení z čumáku. „Onemocnění bývá fatální. Léčba je velmi nákladná, časově náročná a málo efektivní. K návratu leishmáníózy dochází po několika letech v 70 procentech případů,“ varuje profesorka.

Onemocnění se však v České republice nemůže volně šířit, protože se u nás nevykytuje přenašeč, drobný dvoukřídlý hmyz rodu *Phlebotomus*, který se však běžně vyskytuje v oblasti Středozeří. Případů u nás však přesto přibývá, protože řada turistů si ze zahraničí dováží psy, aniž by je podrobili podrobnější prohlídce u veterináře. Nemoc našťstě není přenosná ze psa na člověka. Pro člověka se jedná o dlouhodobě závažné onemocnění, jehož následky ho mohou doprovázet po celý život.

S množstvím importovaných případů se veterináři potýkají také v případě babeziózy. Jde o napadení červených krvinek způsobené parazitárními prvky. Projevuje se vysokou horečkou, hemoglobinem v moči, apatií, v případě neposkytnutí vhodné terapie může být onemocnění smrtelné. „Jedná se o další z importovaných onemocnění. Přenašečem jsou klišáta, přesněji piják lužní, který se u nás na-

chází pouze v malé oblasti na Břeclavsku. Díky malému výskytu nemáme hlášený žádný výskyt neimportované babeziózy. Jiná je situace na sousedním Slovensku, kde se piják lužní vyskytuje na celém území. Řada psů si tak přiveze onemocnění právě od našich sousedů,“ hovoří o situaci profesorka z Ústavu patologické morfologie a parazitologie.

Velké riziko představuje echinokokóza. Echinokok je v České republice u lišek velmi rozšířený. Mezihostitelem jsou nejruznější hlodavci, hlavním hostitelem kromě lišky může být pes i kočka. Echinokok však napadá i člověka, onemocnění se nazývá alveolární echinokokóza. „Formou odborných článků jsem apelovala na veterináře, že je potřeba důsledně sledovat psy a kočky, kteří mají možnost lovu například myši. Nejohroženější jsou farmářští psi či kočky, které se pohybují venku,“ představuje nejvíce ohroženou skupinu profesorka Svobodová.

Echinokok, neboli tasemnice liščí, je parazit způsobující velice vzácné a vážné onemocnění. Tasemnice žije ve střevech lišky. Se zvířecí stolicí odchází vajíčka, která se mohou dostat na rostliny, například borůvky. Po pozření člověkem se echinokok dostane přes střevní stěnu do našeho těla, kde vytváří tzv. echinokokovou cystu. Tato cysta je rostoucí několik centimetrů veliký opouzdřený útvar, který je plný zárodků echinokoka.

Onemocnění tu bylo již v minulosti. „Tradoval se jeden případ onemocnění ženy z roku 1978. Pak nebyl zaznamenán dlouho žádný případ. Od roku 2007 však máme celkem 14 případů pacientů s tímto onemocněním, kteří nikam nevycestovali. Museli se nakazit v České republice. Současně se jedná o mladé lidi, kteří se – vzhledem k dlouhé inkubační době – museli nakazit už jako děti,“ popisuje profesorka Vlasta Svobodová.

Tato nemoc nesouvisí s klimatickými změnami ani s cestováním. Její zvýšený výskyt v posledních letech souvisí s proměna-

mi společnosti a rostoucím počtem lišek. Cestování se psem do přírody tak může vést k tomu, že pes sežere nakaženou myš a stane se hostitelem. Trusem pak vylučuje zralé články a vajíčka. Dle vnějších projevů se přitom jeho zdravotní stav může zdát v pořádku. Vajíčky následně kontaminuje prostředí. Liška sice představuje riziko, avšak pes a kočka už parazita přinesou přímo „před dům“. Nebezpečí echinokokózy parazitologové přirovnávají k vzteklině.

Nástup nových onemocnění na druhou stranu doprovází odchod některých dalších. Například Česká republika se může pochlubit tím, že je vzteklina prostá. Ve srovnání s okolními zeměmi máme velmi nízký výskyt trichinelózy. „Situaci je však potřeba bedlivě sledovat. Jakmile se v něčem poleví, vzniká velké riziko návratu. Příkladem může být zmíněná echinokokóza, jejíž opětovný výskyt českým lékařům takřka vyrazil dech,“ říká profesorka Svobodová.

Pokud se člověk chce těmto importovaným onemocněním vyhnout a chce před nimi ochránit také svého mazlíčka, většínou stačí dodržovat základní pravidla – oznámit veterináři, že se chystá se zvířetem vycestovat, případně zvážit, zda je cestování se zvířetem vůbec nezbytné. Ošetření zvířete po návratu z ciziny veterinární lékaři považují za nezbytné. „Systém cestování se zvířaty má velmi dobře vypracované Norsko. Schengenský prostor a volný pohyb v rámci EU usnadňuje riziko importu onemocnění napříč celou Evropou,“ dodává profesorka Vlasta Svobodová.

Lehkomyšlné cestování se zvířetem může způsobit újmu nejen našim mazlíčkům a nám samotným, ale v některých případech dokonce přispět k dalšímu šíření nemoci uvnitř hranic našeho státu.

● text: Petr Chmelař

foto: archiv prof. Vlasty Svobodové

Na téma parazitů okolo nás se na VFU Brno konala také přednáška, více [zde](#).

Výživa hospodářských zvířat, Botanika

– inovované předměty v rámci řešení OP VK v oboru Bezpečnost a kvalita potravin

Ústav výživy zvířat je zapojen do řešení Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost Inovace bakalářského a navazujícího magisterského studijního programu v oboru Bezpečnost a kvalita potravin (reg. č. CZ.1.07/2.2.00/28.0287). Ústav je do programu zapojen inovací dvou předmětů, a to Výživa hospodářských zvířat a Botanika. Uvedené předměty jsou v rámci studijního programu realizovány v prvním a druhém semestru prvního roku studia, prezenční i kombinované formy výuky. Uvedené předměty prodělaly komplexní inovaci, která směřuje k vzájemné odborné provázanosti předmětů Výživa hospodářských zvířat a Botanika, vedoucí k posílení praktických schopností a dovedností absolventů bakalářského studijního programu. Cílem inovace předmětů je využití získaných vědomostí, dovedností a schopností při profesním uplatnění absolventů bakalářského studijního programu.

Pro předmět **Výživa hospodářských zvířat** byly vytvořeny multimediální učební texty prezentující problematiku krmiv a jejich základní rozdělení, odběry vzorků krmiv, metody zkoušení krmiv, mikroskopie krmiv, pastevní způsob chovu hospodářských zvířat, optimalizace krmných směsí. V rámci inovovaných cvičení se studenti účastní praktické výuky přímo v provozních podmínkách výroby krmných směsí a výroby premixů krmných směsí, kde se seznamují se zásadami správné výrobní praxe, která je prostředkem pro zvyšování bezpečnosti krmiv v návaznosti na produkci bezpečných surovin a potravin animální

● Determinace bylinného spektra biokoridoru v Šardicích

● Determinace kulturních rostlin na ŠZP VFU Brno v Novém Jičíně

● Determinace volně rostoucích druhů léčivých a toxických bylin v Národním parku Podýjí

provenience. V rámci inovovaných praktických cvičení předmětu je velký důraz kladen na skutečnost, že bezpečné krmivo tvoří základ bezpečné potraviny. Politika bezpečnosti potravin vychází z faktu, že potravina bude bezpečná pouze tehdy, pokud budou bezpečné všechny suroviny a složky, které její produkci předcházejí.

Inovovaná praktická cvičení předmětu **Botanika** jsou koncipována do odborných témat, v rámci kterých jsou studenti upozorňováni na spojitost a provázanost jednotlivých složek potravního řetězce, vedoucí k produkci bezpečných surovin a krmiv pro zvířata i potravní řetězec s citlivým přístupem k životnímu prostředí. Botanika představuje specializovaný předmět, kde cílem inovací praktické výuky je, aby stu-

denti byli schopni determinovat nejvýznamnější rostlinné taxony ze skupiny pícnin, které jsou využívány jako krmiva pro výživu zvířat a jsou základními krmivy určenými k výživě přežvýkavců. Zvláštní pozornost je věnována prezentaci a poznání plevelných rostlin, které se vyskytují v agrokulturách. Inovace výuky je zaměřena i na praktické poznání volně rostoucích rostlinných taxonů vyskytujících se v lučních a pastevních porostech, které mají nutriční a především dietetický význam z hlediska výživy zvířat. Zvláštní pozornost je věnována bylinným druhům obsahujícím farmakologicky a toxikologicky významné obsahové látky. Praktická cvičení jsou realizována přímo v terénních podmínkách, kde se studenti naučí determinaci nejvýznamnějších druhů bylin jak ze skupiny kulturních rostlin, a to v agrokulturách zemědělského podniku, tak i v přírodních biocenózách u volně rostoucích druhů především léčivých a toxických bylin. Inovace praktické výuky je vedena s cílem upozornit studenty i na významná opatření v krajině, která vedou k zachování přírodního dědictví; upozornit na význam vody v krajině a života v ní formou přímého kontaktu studentů nejen s rostlinami, ale i s živočichy; upozornit na význam biokoridorů a biocenter, která slouží k migraci organismů, v intenzivně využívané zemědělské krajině, a podílejí se na systému ekologické stability krajiny, vedoucí přes ochranu půdního ekosystému k produkci bezpečných kulturních plodin, krmiv, resp. potravin.

● text: **Eva Straková**
foto: archiv autorky

Studenti z Lipska – přijeli, viděli, plesali

● Tak jako každý rok i letos Veterinární a farmaceutická univerzita organizovala každoroční výměnný pobyt s Univerzitou v Lipsku. Studentské výměnné programy mezi VFU Brno a Fakultou veterinárního lékařství Univerzity v Lipsku mají dlouhou tradici. Konají se od konce 90. let a studenti si z týdenního pobytu odváží kromě spousty zážitků také řadu nových poznatků z veterinární oblasti.

Univerzitu v rámci týdenního výměnného pobytu navštívilo sedm studentů z Německa. Přesněji řečeno nešlo o studenty. Vzhledem k tomu, že poměr studentů ke studentkám je v Německu podobný jako u nás, šlo o šest studentek a jednoho studenta. Skupinka studentek a student veterinárního lékařství z Lipska přijeli v druhé půlce března. Proděkanka Pištěková jim poté rozdala týdenní rozvrh, který začal prohlídkou areálu VFU Brno. „Výměnu s Lipskem pořádáme již několikátý ročník, spolupráce probíhá několik let, proto obě strany dobře vědí, jak pobyt probíhá. Univerzita jakožto organizátor výměnného pobytu v Brně má vše dobře připravené,“ říká docentka Vladimíra Pištěková, proděkanka Fakulty veterinární hygieny a ekologie.

Prohlídka areálu univerzity je vždy příjemnější s uvedením do historického kontextu. A z hlediska historie veterinárního vzdělávání u nás je nejlepší volbou doktor Pavel Brauner z Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství, který se studentů ochotně ujal, aby jim k historii univerzity, k jejímu původu a rozvoji v průběhu posledního takřka století, to nejdůležitější pověděl.

V dalších dnech si sedmička z Lipska mohla prohlédnout a vyzkoušet práci a výuku na klinikách a v ústavech. Každodenní rozvrh obsahoval program na celé dopoledne a často se protáhl do pozdního odpoledne. V týdenním plánu

nechyběla ukázka práce v univerzitních jatkách, kterou předvedl doktor Josef Kameník. Praktickou výuku doplnila výroba čerstvých sýrů a jogurtů v Ústavu hygieny a technologie mléka, výuka v oblasti mikroskopie. Studenti navštívili Klinikou chorob přežvýkavců a prasat a dozvěděli se, jak probíhá výuka na Klinice chorob koní. Následující den následovala malá zvířata. Zde se studentů ujal profesor Zdeněk Knotek, který je provedl Klinikou chorob ptáků, plazů a drobných savců. Následovala Klinikou chorob psů a koček. „Kdokoli vytvořil program našeho pobytu, odvedl skvělou práci,“ pochválila organizátory poslední den jedna ze studentek.

Výuku a vzdělávání je však potřeba doplnit místními reáliemi, tradicemi a seznámením s místními domorodci. Skupinku z Lipska tak čekala prohlídka po Brně, výlet do brněnské zoologické zahrady, ale také návštěva potravinářských závodů. Skupinka studentů z Lipska dokonce v doprovodu svých českých kolegů navštívila 77. reprezentační veterinární ples v KD Semilasso.

Průvodce a společnosti jim v tomto zajistili studenti Fakulty veterinární hygieny a ekologie, kteří v první půlce května vyrazili „na oplátku“ do Lipska. Tentokrát za doprovodu vedení FVHE. „Společně s paní děkankou a paní proděkankou máme v plánu navštívit univerzitu v Lipsku. Chceme prodiskutovat a možná

● Skupinová fotka studentů z Lipska s paní děkankou Bohuslavou Tremlovou

se i nechat trochu inspirovat v oblasti studijních záležitostí. Je velmi přínosné sdílet zkušenosti se zahraničními kolegy,“ prozradila plán cesty před odjezdem docentka Vladimíra Pištěková.

A nakonec vzkaz od jednoho z členů německé návštěvy: „Stay as you are! We had an amazing time and the program was so interesting, colourful and well organized! Thanks!“

● text: Petr Chmelař
foto: archiv FVHE

Psychosomatika – náplň výuky v kurzu Zdravotnická psychologie

genezi onemocnění kardiovaskulárního systému. Spojitost mezi psychickými faktory a kardiovaskulárními chorobami je však již plně akceptována. Nejčastěji se ve studiích objevují tyto faktory: depresivní poruchy, úzkostné poruchy, sociální izolace, nízký sociálně ekonomický status,

chronický stres, hostilita (nepřátelské postoje v interpersonálních vztazích), hněv, agresivita, chování typu A, chování typu D, negativní životní události, chronický stres a syndrom vyhoření.

Socioekonomický status prezentuje pozice jedince v sociální stratifikaci. Je tvořen

Toto odborné pojednání z oblasti psychosomatiky je pokračováním a rozšířením článku, který byl uveden ve VITA UNIVERSITATIS č. 5/2013 a zabývá se psychosomatikou, které se věnujeme ve výuce v kurzu Zdravotnická psychologie v rámci projektu OPVK „Inovace studijního programu Farmacie v souladu s potřebami trhu práce“, reg. č. CZ.1.07/2.2.00/28.0196.

PSYCHOSOMATIKA KARDIOVASKULÁRNÍCH ONEMOCNĚNÍ

Novým fenoménem medicínsko-psychologickým, zdravotnickým a sociálním se stává dlouhodobost a chronicita nemocí s vysokou incidencí, jakými jsou na prvním místě kardiovaskulární onemocnění. Jedná se o vleklá onemocnění, často s celoživotním průběhem, která významně ovlivňují kvalitu života nemocného a jeho rodiny. Negativní vliv má např. ohrožení možností náhlé smrti, pacient postrádá perspektivu uzdravení, je nucen přehodnotit cíle, musí integrovat nemoc do svého sebepojetí.

Kardiovaskulární choroby patří k nejčastějším příčinám úmrtí v průmyslově rozvinutých státech. Jedná se o onemocnění, která úzce souvisejí s životním stylem. Úloha psychosociálních faktorů je v patogenezi studována řadu let, přesto neexistuje dosud plná shoda v názorech na vliv psychosociálních faktorů v pato-

- Psychosomatických onemocnění v posledních letech přibývá a farmaceuti se s nimi budou setkávat ve své každodenní praxi

dvěma komponentami: třídou a statusem. Třída odráží materiální prostředky, které má jedinec k dispozici. Status odráží rozdílnost v životním stylu, postojích, znalostech, vzdělání, povolání apod. Vyšší výskyt chronického stresu se objevuje v nižších sociálních třídách.

A typ chování se ve studiích vyskytuje podstatně častěji u lidí, kteří mají kardiovaskulární onemocnění. Vyznačuje se hostilitou, soutěživostí až soupeřivostí, touhou po úspěchu a uznání, zvýšeným neklidem, zvýšenou bdělostí, explozivní a hlasitou mluvou, nadměrnou průbojností, necitlivostí k lidem a jejich potřebám, pocitem stálého souboje s časem, zaměřením na svět čísel a peněz, zájmem o shromažďování materiálních věcí. Pracovní posedlost a honba za úspěchem je často náhražkou za emocionální uspokojení. Za nejdůležitější charakteristiku osobnosti typu A je považována hostilita. Tato pojetí A-typu osobnosti a jeho vztahu ke kardiovaskulárním nemocem bylo poprvé zveřejněno v knize kardiologů Friedmana a Rosenmana (1974). Pro tyto osoby je navíc typické potlačování varovných signálů, nedbání na možné vážné zdravotní následky.

Nejefektivnějšími psychoterapeutickými metodami pro tento typ osobnosti jsou behaviorální metody, protože mají blíže ke kognitivně racionálním metodám. Patří sem i výcvik tzv. neagresivní sociální komunikace. Klienti se učí hovořit pomalu, s nižší hlasitostí, vyhýbat se kritickým termínům, systematicky potlačovat vlastní agresivní projevy. Vhodná je též skupinová psychoterapie. Jedná se často o osoby, které dobře vědí o rizikovém chování obecně, ale podceňují je ve vlastním životě. Jedná se o psychologický jev tzv. optimistického zkreslení. Jejich tížádnost lze využít k péči o vlastní zdraví a dodržování komplexních rehabilitačních programů, které musí obsahovat somatické, psychologické a sociální aspekty.

Osobnostní typ D má tendenci prožívat neustále negativní emoce a potlačovat projevy vlastní osobnosti. Tito lidé se neustále o něco strachují, cítí se nešťastní, prožívají chronické duševní napětí, stavy úzkosti a subdeprese či deprese. Mnoho studií ukázalo, že osoby typu D měly významně zvýšenou celkovou úmrtnost. Studie ukazují, že negativní emoce a deprese zvyšují relativní riziko úmrtí po infarktu myokardu na stejné úrovni jako dysfunkce levé komory nebo recidiva AIM.

Otázkami vlivu depresivním symptomů na riziko vzniku infarktů myokardu se zabývá celá řada studií. Mezi depresemi a kardiovaskulárními onemocněními existuje obousměrný vztah. Depresivní a úzkostní pacienti jsou náchylní k rozvoji kardiovaskulárních nemocí a naopak pacienti s kardiovaskulárním onemocněním jsou vysoce náchylní k rozvoji deprese nebo úzkostné poruchy. Nejvyšší procento depresivních epizod se objevuje v prvních šesti měsících po infarktu myokardu. Bylo zjištěno, že depresivní symptomy jsou nezávislými rizikovými faktory pro srdeční infarkt a celkovou úmrtnost. Některé práce ukazují, že depresivní symptomy v anamnéze zvyšují relativní riziko fatálního infarktu až o 50 % ve srovnání s osobami bez těchto symptomů. Riziko vzniku ICHS je u depresivních pacientů srovnatelné s rizikem kouření.

Úzkost představuje také významný prediktor opakovaných srdečních příhod u pacientů po prodělaném AIM. Ve studiích se také ukázala souvislost úzkosti a náhlé smrti. Za pravděpodobnou příčinu smrti u pacientů trpících úzkostnými poruchami jsou považovány komorové arytmie. Depresivní poruchy zvyšují nejen kardiovaskulární úmrtí, ale i úmrtí na jiné chronické choroby.

Naopak jako výrazný ochranný faktor byla ve studiích identifikována sociální opora. Lidé s rozvinutými sociálními vazbami žijí déle a disponují celkově lepším fyzickým a duševním zdravím.

● Workshop kurzu Zdravotnická psychologie

ARTERIÁLNÍ HYPERTENZE

Podle epidemiologického šetření provedeného v České republice v populaci ve věku 25–64 let je 35 % osob s vysokým krevním tlakem. Ve vyšších věkových skupinách trpí arteriální hypertenzí 2/3 mužů a jen o něco méně žen. Zvýšení krevního tlaku je také součástí obrazu metabolického syndromu, kterým je v Česku ve věkové kategorii 55–64 let postiženo téměř 50 % osob. Biopsychosociálním faktorům podílejícím se na vzniku a vývoji hypertenze je tedy věnována zvláštní pozornost. Mnohé výzkumy potvrdily dvojnásobně vyšší pravděpodobnost vzniku hypertenze u mužů, kteří prožívali v průběhu života vyšší míru

úzkosti. Úzkost vede ke zvýšenému tonu sympatiku a následně k hypertenzi. Podle různých výzkumů osoby s hypertenzí se vyznačují zvýšenou mírou úzkosti, obav a strachů, sebeobviňováním, snahou po sebeprosazení, perfekcionismem, spolehlivostí, přesností, loajalitou, která ale znamená spíše konformní jednání. V pozadí bývá někdy tzv. problém s autoritou – konflikt mezi závislostí na autoritě a na druhé straně nespokojenost a zklamání. Chování má mnohdy kořeny v dětství, v rodinách, kde se setkávali s tzv. negativní verbální interakcí – řídký zrakový kontakt, chybí verbální odpovědi, častá je kritika. Tyto děti se nenaučí spontánně, konstruktivně

reagovat na mezilidské chování. Vhodná je terapie prostřednictvím návčiku rolí nebo psychodrama, kde se učí adekvátně reagovat na autoritativní chování. Zjistí tak, že jejich spontánnější chování nemá za následek nepřátelství okolí, ale naopak si jich okolí více váží. Další vhodnou metodou je biofeedback. Pacienti mají na paži přístroj, který měří krevní tlak a na obrazovce vidí příjemné a nepříjemné obrazy. Sami tak zjistí, jak se mění jejich tlak v závislosti na napětí a emocích.

● text: MUDr. PhDr. Zdeňka Nováková, PhD.
foto: PharmDr. Jan Šaloun, Ph.D., Květoslava Svěráková

Studenti farmacie bojovali o cenu děkana

Studenti farmacie se utkali o cenu děkana Farmaceutické fakulty, kterou vyhlásil doktor Tomáš Parák. Své síly měřili na kolbišti vědy. Jako zbraně si mohli zvolit práci v jedné ze stanovených sekcí. Zasedací místnost děkana v Pavilonu Farmacie se tak 29. dubna proměnila na symbolické kolbiště mladých farmaceutů.

Ceny děkana pro studenty magisterského studijního programu Farmacie udílela šestičlenná odborná komise. Členové komise hodnotili experimentální práce studentů zaměřené na syntézu, izolaci a analýzu biologicky aktivních látek, hodnocení potenciálních léčiv, technologické zpracování léčiv, práce z oblasti molekulární biologie a genetiky, farmakologie, farmakoepidemiologie, lékárenství a historie farmacie. Výsledky práce přihlášení studenti prezentovali formou přednášky na Studentské vědecké konferenci 29. 4. 2014.

„Celková finanční dotace soutěže o Cenu děkana byla 80.000 Kč. Ceny děkana jsme rozdělili dle počtu vyhlášených soutěžních kategorií. V případě kolektivních prací byla finanční částka příslušející ceně rozdělena mezi autory stejným dílem,“ popsal ohodnocení studentských prací člen organizačního výboru Dalibor Levíček.

Tematicky byla konference rozdělena do tří sekcí. První sekce (A) se věnovala pracím z oblasti molekulární biologie a genetiky. Sekce B obsahovala práce zaměřené na izolaci biologicky aktivních látek, práce zaměřené na hodnocení biologické aktivity potenciálních léčiv, práce z oblasti farmakologie. Poslední sekci (C) hodnotila komise práce z oblasti syntézy a analýzy biologicky aktivních látek, práce zaměřené na technologické zpracování léčiv.

Konferenci zahájil zdravici profesor Jozef Csöllei, proděkan pro vědecko-výzkumnou činnost a zahraniční styky, který studentům popřál úspěch. A studenti představili řadu zajímavých prací. Publikum si vyslechlo výsledky výzkumu prací, ve kterých se studenti zabývali například stanovením rizika vzniku celiakie pro vybrané HLA-genotypy, hodnocením biologických aktivit kombuchového čaje nebo syntézou amidů kyseliny kynureninové jako biologicky aktivních látek. Ocenění včetně finanční odměny převzali studenti na konci konference přímo z rukou děkana Tomáše Paráka. A cenu si odnesli i ti, kteří nestanuli na pomyslném stupni vítězů. Děkan ocenil také účast samotnou.

Vítězkami za jednotlivé sekce se staly Jana Mokráníková za práci Farmakogenomika biologické léčby infliximabom. Možný prediktivní význam polymorfismů v génech pro TNFRSF1A a TNFRSF1B, Sabína Jurkaninová za práci *Coleus blumei* Benth. jako perspektivní zdroj přírodních látek a Martina Bugáňová za práci Syntéza a charakterizace prekurzorů nových inhibitorů histondeacetylas (HDAC).

● text: Petr Chmelař
foto: autor

Vítězné soutěže o Cenu děkana FaF VFU Brno pro akademický rok 2013/2014 konané na FaF VFU Brno dne 29. dubna 2014

1. místo v sekci A:
Jana Mokráníková (5. rok studia) za práci **Farmakogenomika biologické léčby infliximabom. Možný prediktivní význam polymorfismů v génech pro TNFRSF1A a TNFRSF1B**

2. místo v sekci A:
Šárka Mráčková (4. rok studia) za práci **Genový knock-in jako model pro studium bakteriální rezistence**

3. místo v sekci A:
Martina Janátová (5. rok studia) za práci **Rezistence k antimikrobním látkám u izolátů koliformních bakterií z lidoopů a domorodců v oblasti Dzanga-Sangha v CAR**

1. místo v sekci B:
Sabína Jurkaninová (4. rok studia) za práci ***Coleus blumei* Benth. jako perspektivní zdroj přírodních látek**

2. místo v sekci B:
Tereza Kauerová, Petra Kolečkářová (5. rok studia) za práci **Hodnocení cytotoxicity nově syntetizovaných látek s antibakteriální a antituberkulotickou aktivitou**

3. místo v sekci B:
Eva Zajasová (4. rok studia) za práci **Antiureázová aktivita rostlinných extraktů**

1. místo v sekci C:
Martina Bugáňová (5. rok studia) za práci **Syntéza a charakterizace prekurzorů nových inhibitorů histondeacetylas (HDAC)**

2. místo v sekci C:
Matěj Kovář (5. rok studia) za práci **Mukoadhezivní filmy s obsahem ciklopiroxolaminu**

3. místo v sekci C:
Lenka Sedláčková (5. rok studia) za práci **Cyklické dipeptidy jako potenciálně transdermálně akcelerátory**

Studenti nominovaní na nadnárodní konferenci za FaF VFU Brno

Biologická sekce:
Šárka Mráčková
Eva Zajasová

Chemická sekce:
Martina Bugáňová
Sabína Jurkaninová

Sekce ostatních farmaceutických disciplín:
Ivan Stupák
Matěj Kovář

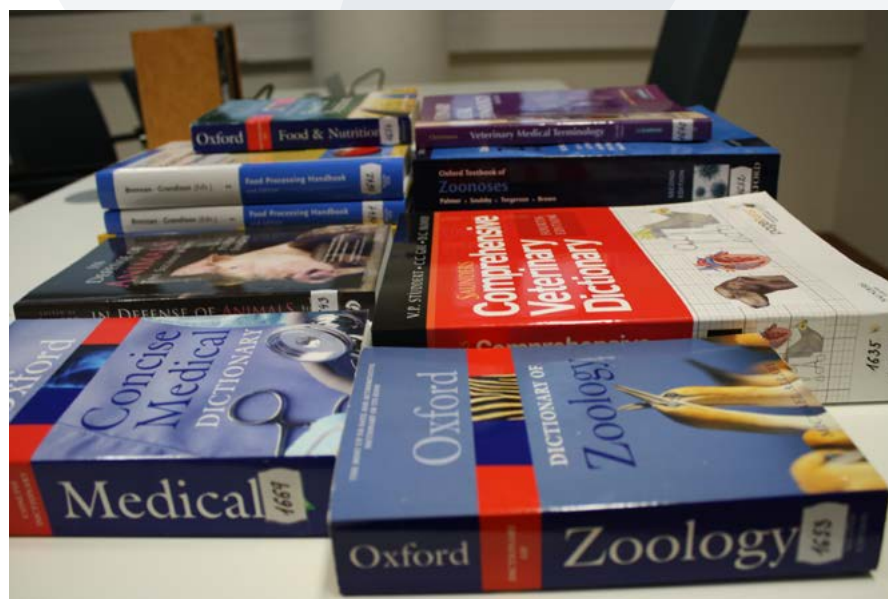

● Výsledky prací studentů hodnotili členové komise (v přední řadě)

Inovace předmětu Odborná angličtina

Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství zajišťuje výuku anglického jazyka pro všechny studijní programy i obory všech tří fakult VFU Brno. Předmět Anglický jazyk¹ je povinným předmětem zahrnutým v 2. ročníku studia v magisterském studijním programu oboru Veterinární hygiena a ekologie realizovaným formou praktických cvičení. Hlavní motivací pro podání žádosti o grant FRVŠ byl fakt, že jazyková výuka studentů v tak specificky zaměřeném vědním oboru jako je Veterinární hygiena a ekologie vyžadovala inovaci stávajícího obsahu předmětu a vytvoření nových komplexních výukových materiálů, které by byly v souladu s moderními trendy jazykového vzdělávání.

Projekt FRVŠ 403/2013 „Inovace předmětu Odborná angličtina“ (řešitelka Mgr. Silvie Schüllerová, Ph.D., spoluřešitel MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.) byl v Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství řešen v průběhu roku 2013 a jeho primárním cílem bylo modernizovat a přizpůsobit obsah celého předmětu Anglický jazyk současným požadavkům kurikula daného studijního programu a oboru. Za tímto účelem bylo plánováno zakoupení potřebné odpovídající zahraniční literatury a vytvoření studijních materiálů pokrývajících potřeby odborného jazykového vzdělání studentů oboru Veterinární hygiena a ekologie. V žá-

dosti o projekt byl předložen inovovaný sylabus, který obsahoval kapitoly nově zahrnuté či adaptované na konkrétní oblasti studia.

V počáteční fázi projektu byla díky grantu zakoupena odborná a pedagogická literatura, jež byla plně využita pro přípravu inovovaných studijních materiálů a posléze převedena ve spolupráci s univerzitní knihovnou do knihovního fondu Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství, kde je dostupná k prezenčnímu zapůjčení studentům i pedagogům i po realizaci projektu. Kromě odborných slovníků zahrnujících anglickou terminologii z oblasti veterinární medicíny i veterinární hygieny byly zakoupeny i odborné publikace v anglickém jazyce týkající se produk-

rozšířeny o anglicko-český slovníček odborných výrazů včetně výslovnosti a soubor nejméně používanějších frází a slovních spojení vycházejících z jednotlivých témat, které pomohou mnohdy náročné texty studentům přiblížit a usnadnit jejich pochopení. Každá lekce byla rovněž zčásti věnována určitému gramatickému jevu, jenž je představen teoreticky za pomoci definic a příkladů a prakticky s využitím konkrétních cvičení. Veškerá studijní dokumentace byla za pomoci pracovníků Centra informačních technologií VFU Brno uložena na webových stránkách Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství na adrese <http://www.vfu.cz/informace-o-univerzite/rektoratni-pracoviste/jazyky/vyucovane-predmety/anglictina-v-magisterskem-studijnim-programu/h1aj/index.html> a zpřístupněna studentům, pedagogům i veřejnosti.

Věříme, že nové studijní materiály vycházející z inovovaného sylabu předmětu Anglický jazyk povedou ke zkvalitnění a zvýšení efektivity jazykového vzdělání studentů a veškeré výstupy tohoto projektu vytvoří bázi dalšího možného rozvoje předmětu v souvislosti se specializací a případnými změnami kurikula. Dobrá jazyková vybavenost studentů totiž zvyšuje pravděpodobnost jejich vycestování do zahraničí v rámci mezinárodních studijních pobytů a stáží a absolventům rozšiřuje možnosti jejich uplatnění nejen v praxi, ale i na poli dalšího vzdělávání, vědy či výzkumu v mezinárodním měřítku.

- text: **Silvie Schüllerová**, hlavní řešitelka
foto: Petr Chmelář

Kompletní seznam odborné literatury v anglickém jazyce zakoupené z grantu FRVŠ:

- Studdert, Virginia P. – Gay, Clive C. – Blood, Douglas C. **Saunders Comprehensive Veterinary Dictionary**. 4th revised edition. Saunders Ltd, 2011;

- Christenson, Dawn E. **Veterinary Medical Terminology**. 2nd edition. Saunders, 2008;
- Rees, Paul A. **Dictionary of Zoo Biology and Animal Management**. Wiley-Blackwell, 2013;
- Allaby, Michael. **Oxford Dictionary of Zoology**. 2nd edition. Oxford University Press, USA, 2003
- Bender, David A. **Oxford Dictionary of Food & Nutrition**. 2nd edition. Oxford University Press, USA, 2005
- Gillespie, James – Flanders, Frank. **Modern Livestock and Poultry Production**. 8th edition. Cengage Learning, 2009
- Frandson, Rowen D. – Wilke, W. Lee – Fails, Anna Dee. **Anatomy and Physiology of Farm Animals**. 7th edition. Wiley-Blackwell, 2009;
- Singh, Baljit. **Saunders Veterinary Anatomy Coloring Book**. Saunders Elsevier, 2011;
- **Saunders Veterinary Anatomy Flash Cards**. 1st edition. Saunders; 1 Workbook edition, 2009
- **Saunders Veterinary Terminology Flash Cards**. 1st edition. Saunders, 2008
- Palmer, S.R. **Oxford Textbook of Zoonoses: Biology, Clinical Practice, and Public Health Control**. 2nd edition. Oxford University Press, USA, 2014
- Hendrix, Charles Mackey – Sirois, Margi. **Laboratory Procedures for Veterinary Technicians**. 5th edition. Mosby Elsevier, 2007
- Brennan, James G. – Grandison, Alistair S. **Food Processing Handbook: Volume 1 & 2**. 2nd edition. John Wiley & Sons, 2012
- Sheldon, C. C. – Sonsthagen, Teresa F. – Topel, James A. **Animal Restraint for Veterinary Professionals**. Mosby Elsevier, 2006
- Singer, Peter. **In Defense of Animals: The Second Wave**. 1st edition. Wiley-Blackwell, 2005

¹ V rámci změn kurikula Veterinárního lékařství a Veterinární hygieny a ekologie, ke kterým došlo v červnu 2012, byl předmět Odborná angličtina přejmenován na Anglický jazyk.

Studenti VFU uspěli pod vysokou sítí

Závěr měsíce dubna je na VFU Brno v oblasti sportu tradičně zasvěcen volejbalu. Nejinak tomu bylo i v letošním roce, kdy se ve sportovní hale uskutečnily 3 vydařené volejbalové turnaje. První z nich se uskutečnil ve čtvrtek 17. 4. ve 14 hod., kdy byl uspořádán meziročníkový volejbalový turnaj jako poslední soutěž oblíbeného Týdne sportu. Oproti 14 týmům, které se zúčastnily podzimního volejbalového turnaje, se tentokrát přihlásilo pouze šest smíšených ročníkových družstev.

Vzhledem k převažujícímu počtu studentek na naší univerzitě musí soutěžit v každém družstvu 4 studentky a 2 studenti. Stejně jako na podzim byl turnaj velmi vyrovnaný a o vítězi při stejném počtu dosažených bodů rozhodoval poměr prohraných setů. Zvítězilo družstvo „Bílci + párci“, před týmem „Balls Busters“ a třetí bylo družstvo farmaceutů „Rozjedeme rumy“. O týden později, v pátek 25. 4. 2014 odpoledne, se pod záštitou rektora VFU prof. MVDr. Ing. Pavla Suchého, CSc. uskutečnil již 24. ročník volejbalového turnaje veterinárních a farmaceutických univerzit „O pohár rektora VFU Brno“. Ke slavnostnímu zahájení ve 13 hod. nastoupily 4 mužské a 3 ženské týmy. Na poslední chvíli se omluvilo družstvo Faf UK Hradec Králové, a tak kromě družstev VFU Brno a Faf UK Bratislava hrálo v soutěži mužů ještě družstvo absolventů berlínské Humboldtovy univerzity, které se turnaje zúčastnilo již po devatenácté. Vzhledem k menšímu počtu zúčastněných družstev navrhl ředitel turnaje Miloš Kosík, aby se po skončení klasického turnaje odehrál ještě turnaj smíšených družstev. Takže když rozhodčí

ukončili kolem 17. hod. poslední zápasy klasického turnaje, domluvili se studenti obou univerzit na sestavení smíšených družstev 3 studentek a 3 studentů a byl rozehrán nový turnaj, v němž startovalo 6 týmů. Vzhledem k nedostatku času se tentokrát hrálo pouze na jeden hraný set, ale i přes to se pod vysokou sítí odehrávaly opět dramatické boje, při nichž se podařilo navázat nejedno přátelství, které se ještě utužilo na společenském večeru, jenž následoval po skončení turnaje. V přestávce tanečního reje, ke kterému tradičně hrála kapela „Kosí bratři“, byly vyhlášeny výsledky obou turnajů a slavnostně předány ceny a poháry rektora VFU. Pohár rektora VFU v soutěži žen získalo družstvo Faf UK Bratislava a mezi muži bylo nejúspěšnější družstvo VFU Brno. Také v turnaji smíšených družstev zvítězil náš tým – VFU 1.

V úterý 29. 4. 2014 se v naší sportovní hale sešli studentky a studenti pěti brněnských vysokých škol, aby v kvalifikaci mezi sebou bojovali o právo zúčastnit se 13. ročníku Českých akademických her 2014, které se v letošním roce uskuteční koncem června v Liberci. Vzhledem k tomu, že většina extraligových volejbalistů, kteří hrají za Sokol Brno či KP Brno, studuje na brněnských univerzitách, byl k vidění volejbal špičkové úrovně. Dramatičnost turnaje umocnila skutečnost, že pouze vítěz turnaje získal právo startovat na červnových akademických hrách. V kategorii žen tuto možnost překvapivě získalo družstvo Mendelovy univerzity a v kategorii mužů podle očekávání postoupil tým Masarykovy univerzity. Nejlepšího výsledku v historii volejbalových kvalifikací dosáhla obě družstva

VFU Brno, která poprvé shodně obsadila 3. místa, třebaže v kategorii mužů jen díky lepšímu poměru získaných setů.

Všichni studenti VFU, hráči a příznivci volejbalu, si v závěru letního semestru dostatečně užili své oblíbené hry a v konkurenci volejbalistů z ostatních univerzit prokázali volejbalové dovednosti, bojovnost a touhu dobře reprezentovat svoji univerzitu.

● text: Jan Kubernát
foto: L. Pivníčková

Výsledky: 24. ročník turnaje „O pohár rektora VFU“

Muži

1. VFU Brno 1
2. VFU Brno 2
3. HU Berlín
4. Faf UK Bratislava

Ženy

1. Faf UK Bratislava 1
2. VFU Brno
3. Faf UK Bratislava 2

Mixy

1. VFU 1
2. Faf UK Blava 2
3. VFU 2
4. Faf UK Blava 1
5. HU Berlín
6. Faf UK Blava 3

Kvalifikace ČAH 2014 – Liberec

Muži

1. MU Brno
2. VUT Brno
3. VFU Brno
4. UO Brno
5. Mendelu Brno

Ženy

1. Mendelu Brno
2. MU Brno
3. VFU Brno
4. VUT Brno
5. UO Brno

● Zahájení turnaje

● Úspěšný dvojblok hráček VFU ve finálovém utkání proti družstvu Faf UK Bratislava 1

Ochrana týraných koní v ČR

Čím více chovaných koní, tím méně zodpovědných chovatelů. Týrání koní, ať už vědomé či neúmyslné, z pouhé nedbalosti, se stává téměř každodenní rutinou pro inspektory z Krajské veterinární správy pro Středočeský kraj.

Podle inspektorů z veterinární správy, ale i veterinárních lékařů z Kliniky chorob koní VFU Brno, je problematika týraných koní stále aktuálnější. Lidem v podstatě nic nebrání v pořízení koně. Závěry kontrol úředních veterinárních lékařů jsou poté zcela jasné. Koně jsou týráni, žijí v nevhodných podmínkách a není jim poskytována adekvátní chovatelská ani veterinární péče a trpí. I proto byla uspořádána již druhá odborná beseda pro veřejnost na VFU Brno, tentokrát na téma ochrany týraných koní v ČR. Pozváni na besedu přijali zástupci Krajské veterinární správy pro Středočeský kraj MVDr. Vladimír Uhlíř a MVDr. Jiřina Sedláková. Besedu navštívil rovněž samotný ředitel středočeské veterinární správy MVDr. Zdeněk Císař. Besedy se dále účastnil MVDr. Zdeněk Žert, CSc., z Kliniky chorob koní a Petr Ondráček za Ligu na ochranu zvířat ČR. V publiku pak zasedla i doc. Ing. Eva Voslářová, Ph.D., z Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare.

Dle české legislativy šetření v chovech koní provádí inspektori Krajské veterinární správy, SVS ČR. Při zjištění porušení Zákona na ochranu zvířat proti týrání předávají výsledky kontrol a podnět obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který rozhoduje o sankcích. Tam pravomoci veterinářů bohužel končí. V mnoha případech, i přes závažná zjištění veterinárních inspektorů a jejich návrh na odebrání týraných koní a umístění do odpovídající náhradní péče, se zmíněné obecní úřady zdráhají. Nejen ochránci zvířat, ale

i veterinární inspektoři se na odborné besedě shodli, že za častou nečinností obcí v případech týraných koní jsou zvýšené náklady spojené s případným odebráním týraných koní a zajištěním jejich náhradní péče. Náklady na umístění koně do náhradní péče totiž hradí příslušná obec a zpětně je vymáhá po chovateli, který se týrání koní dopustil. Takoví chovatelé však často žádnými většími finančními prostředky nedisponují a často jim dělá problém zaplatit i případně udělenou pokutu, která se může pohybovat jen v řádech stovek korun. V systému ochrany koní v České republice je tudíž velká systémová mezera. Na besedě zazněla řada návrhů na změny v tomto systému, avšak nejen veterinární inspektoři moc dobře ví, že prosadit konkrétní změny na těch nejvyšších místech, tedy v Parlamentu České republiky, je velice problematické a otázka státního rozpočtu je značně choulostivá.

Beseda však byla zaměřena i na další témata. A tak se posluchači z řad veřejnosti mohli dovědět, jaké formy týrání koní se rozlišují, jak takové týrání vypadá, jak by měl chovatel správně pečovat o svého koně a rovněž bylo možné vyslechnout četné praktické zkušenosti veterinárních inspektorů při řešení případů týraných koní. Na besedě se krátce představil spolek Horse Emergency – Koňská záchranka a po skončení besedy byla možnost prohlídky přistavené speciálně vybavené sanitky pro koně.

Výtěžek z dobrovolného vstupného činil 1 524 Kč a bude zaslán Městskému útluku Kolín na zakoupení mikročipů pro čipování opuštěných psů v útulku.

- text: **Jiří Žák**
6. ročník FVL
foto: autor

● Beseda se konala ve velké posluchárně Pavilonu profesora Klobouka

● Návštěvníci akce si měli možnost prohlédnout vybavení koňské záchranky

- Na VFU přednášel o trichinelóze přední světový odborník na problematiku parazitů v potravinách. Německý odborník na problematiku trichinelózy Dr. Karsten Nöckler z Federal Institute for Risk Assessment (BfR) v Berlíně seznámil posluchače se současným pohledem na řešení problematiky trichinelózy v evropském i celosvětovém kontextu. Přednáška, která byla přístupná i široké veřejnosti, se uskutečnila v rámci rozvojového projektu Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OP VK) „Internationalizace výuky veterinární medicíny jako cesta na evropský trh práce“.

- VFU Brno chce spolupracovat s Mendelovou univerzitou také v oblasti kynologických témat. Univerzita hledá studenty doktorských studijních oborů MENDELU, kteří se zabývají problematikou psů či kynologie a měli by zájem v této oblasti spolupracovat na společném projektu s odborníky Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare, VFU Brno.

- Lékárníci se opět zapojili do Evropského dne melanomu, radili, jak mu předcházet. Na pondělí 12. května připadl Evropský den melanomu. Česká republika se k této aktivitě připojila již v roce 2001, velmi záhy po jejím vzniku. V letošním roce byly informace o melanomu pro pacienty opět dostupné i v lékárnách. Hlavním důvodem k aktivnímu zapojení lékárníků je nejen stále vzrůstající počet diagnostikovaných melanomů u pacientů v ČR, ale také skutečnost, že jsou lékárny velmi často prvním místem v systému zdravotní péče, kam se o svých potížích chodí pacienti radit. Lékárníci proto pacientům poradili nejen jak se správně opalovat, jaký mají kožní fototyp a jaký vzhledem k němu použít během opalování ochranný faktor, ale mají k dispozici také kontakty na lékaře, kteří provedou bezplatné vyšetření mateřských znamének.

Cestovatelský večer na VFU

● Vlajka Paraguaye

Ameriky. Stát sousedí s Brazílií, Bolívií a Argentinou. Oproti prvním třem jmenovaným je Paraguay trpaslíkem, a tak se ji nejednou snažili přičlenit ke svému území. Naštěstí se to nepovedlo a tento stát si zachoval svou samostatnost. Bohužel jej minulé války oslabily ekonomicky i populačně, a tudíž se Paraguay nyní řadí mezi chudší oblasti Jižní Ameriky.

Zemi obývá přes 6,7 milionu lidí, z nichž většina mluví dvěma jazyky – španělsky a jazykem guaraní, tj. jazykem domorodých indiánů. Zajímavé je, že 98 % obyvatel žije ve východní části země, kolem velkých měst, Asunciónu a dalších. Západně se rozkládá polopouštní suchá oblast známá jako Gran Chaco, která je značně nehostinná pro člověka, zato však bohatá na zvířata a nedotčenou přírodu, kterou nám kluci svým výkladem přiblížili.

Samotné vyprávění započalo v hlavním městě Asunciónu, kde naši dobrodruzi výpravu zahájili a kde strávili prvních několik dní, mimo jiné poznáváním typické paraguayské kultury – nespěcháním na nic, včetně vydání dokumentů k povolení výzkumu od místních úředníků. Čas si zpestřovali prohlížením památek, včetně místních děvcat, která se prý těm českým vyrovnají jen stěží, a dále i ochutnáváním místních kulinařských specialit. Velký úspěch slavila piraña, u nás známá hlavně jako vražedný tvor z hororových filmů, chuťově prý ale vynikající, připomínající štiky. Velmi častou součástí kuchyně je i hovězí maso, přičemž se po celém státě

● Západ slunce v NP San Rafael

V úterý 15. 4. 2014 se v pavilonu profesora Klobouka konal další ze série cestovatelských večerů, v pořadí již čtvrtý. Tentokrát přednášeli naši studenti – Sebastian Franco (5. ročník, FVL), Tomáš Zídek (6. ročník, FVL) a Dalibor Pavlíček (4. ročník, FVHE). Přiblížili nám svou vý-

zkumnou cestu do Paraguaye, kterou absolvovali v červenci a srpnu v roce 2012 spolu s prof. MVDr. Ivanem Literákem CSc.. Výzkum se týkal ektoparazitů místního volně žijícího ptactva. Součástí cesty bylo samozřejmě i poznávání tamní kultury, přičemž zdatným průvodcem po této

exotické zemi byl právě Sebastian, který z Paraguaye přímo pochází. Jako hlavním důvodem pro vybrání právě této jihoamerické země bylo nejen to, že jednoho Paraguayce máme na škole, ale i to, že je to země se stále zachovalou divokou přírodou, i že se zde vlastně nikdy podobný

výzkum ektoparazitů volně žijících ptáků ani nekonal.

Pro malé opakování zeměpisu pár informací o Paraguayi. Stát Paraguay se rozkládá kolem stejnojmenné řeky, jejíž název v překladu znamená „voda, která jde až k oceánu“ a to ve středu Jižní

● V NP San Rafael, rozlučková fotka s celou partou

volně potuluje bezmála 12 milionů kusů hovězího dobytka.

Když už bylo vše nezbytné vyřízeno, mohli naši cestovatelé opustit ruch velkoměsta a zamířit do nebezpečných končin místních pralesů. První výzkumnou zastávkou byl národní park San Rafael, nacházející se v jihovýchodní části země. Zde se také poprvé ukázaly krásy a nástrahy divočiny. Mezi hlavní náplň času výzkumné výpravy patřilo každodenní stavění bezmála čtyřmetrových ptačích sítí. Sít jako taková byla dovezena z České

republiky, kůly na její zavěšení bylo nutné postavit ze zdrojů místního pralesa. Tato úmorná práce se musela opakovat každý den, jelikož na noc se musely sítě kvůli netopýrům opět sundávat. A aby práce nebyla snadná či nudná, místní fauna neustále zpestřovala výzkumníkům jejich činnost. Ať už v podobě hejn neodbytných komárů během tzv. „mosquito time“, všudypřítomných žab – listovnic lezoucích po stěnách, rosniček ubytovaných v kuchyni, obrovských ropuch deroucích se až do domu nebo různých druhů ptáků,

odhodlaných se při sundávání ze sítí prát až do krve (a ne jen do vlastní). Mezi základní výbavu patřily holínky nebo mačeta, neboť v místním lesním podrostu hrozí nebezpečí setkání s prudce jedovatými hady, jako jsou křovináři, korálovci a další. Nicméně pro otřepané cestovatele pouhé žabky postačí. Mačeta pak pro případné setkání s místními velkými šelmami, pumou či jaguárem. Natahování sítí bylo znamením rána, sbírání samotných vzorků z chycených opeřenců pak obrazem celého dne až do noci, kdy se

● Anakonda žlutá, kterou jsme chytli v Pantanalu

● Kajman v Pantanalu

sítě opět daly dolů. I přes množství povinností si naše výprava našla čas na návštěvu místních domorodých obyvatel, indiánů, kteří jsou současně bohužel na pokraji společnosti. Byli vyhnáni z pralesů, od jejich přirozeného způsobu života, nicméně nebyli začleněni do společnosti civilní. Jako nepsané pravidlo zde platí, že pro sprátelení se s indiány si návštěvníci musí koupit nějaký ten suvenýr. S tím se pojí velmi důležitá rada od zkušených cestovatelů: „Dávejte si pozor, co kupujete, aby se vám to vešlo do zavazadel!“

Když se čas naplnil, nastal přesun do další základny v srdci oné neobydlené pustiny Gran Chaco – Národního parku Teniente Agripino Enciso, ležícího na hra-

Fotka snídaně cestou do Chaca

Tapír ve volné přírodě v Teniente Agripino

Ubytování v Chaco, stavba byla financovaná EU

nici s Bolívií. V této bohem zapomenuté pustině, jejímiž symboly jsou sucho, trny a písek, rozhodně není vhodné vydávat se na cestu na vlastní pěst, neboť nejbližší civilizace a pomoc je na stovky mil daleko. Pokud se něco stane, jste odkázaní sami na sebe. I proto se k expedici připojil Sebastianův tatínek, který s druhým autem tvořil zálohu a podporu pro případné nenadálé události. Kromě toho, že náplň dne byla stále stejná – stavění sítí, sbírání vzorků, sundávání sítí – potkali naši výzkumníci mnoho zajímavých zvířat, která zde žijí téměř nerušená lidmi. A to včetně divokých koní, největšího čápa světa, kondora, tapíra a dalších. Ale i zde čekaly přírodní nástrahy, a to v podobě rozvodněné řeky, znenadání ocitnuvší se uprostřed silnice, dále okolní jinak velmi suché a horké pustiny, kaktusů či stromů a keřů s obrovskými ostrými trny a samozřejmě zvířecích obyvatel vyrušených cizími návštěvníky.

Fotka s indiánským kmenem v NP San Rafael

Jako třetí zastávka výzkumné expedice byl opět národní park, tentokrát ve vlhké oblasti v povodí řeky Paraguay – N.P. Los Tres Gigantes, pojmenovaný podle tří velkánů živočišné říše mravenečnicka, jaguára a pásovice. Základní tábor se nacházel hned u řeky, takže kromě výzkumu přišel čas také na rybolov a výlety na kánoích v řece obývané mimo jiné kajmany, anakondami a vždy hladovými piraňami. Jak se ukázalo, nejlepší, co v takové řece v Paraguai můžete chytit, jsou již zmíněné vynikající piraňe.

Tento národní park byl na zvířata vůbec nejbohatší. Důkazem je nespočet fotografických úlovků, mezi které patří tapír, kajmani, obří anakonda žlutá, již se kluci odvážili rozmotat, dále video hravých velkých vyder, a nahrávka z fotopasti, která několik stovek metrů od tábora zachytila pumu a jaguára. Nejvzácnější přivezená fotografie má ale trochu jinou váhu, pojí se s ní adrenalinové dobrodružství. Zachycuje místního velmi jedovatého hada – křovináře, který je postrachem všech domorodců, a který zkřížil cestu také našemu výzkumnému týmu. S pravou vědeckou oddaností se pan profesor Literák vydal tomuto tvoru v ústretu a z téměř metrové vzdálenosti jej vyfotografoval, což mu přineslo velmi adrenalinové okamžiky a zaslouženou odměnu v podobě unikátní fotografie.

A protože nic netrvá věčně, i naši cestovatelé se museli z výpravy vrátit zpět do našeho srdce Evropy. Za necelá dva měsíce stihli posbírat vzorky 480 ptáků patřících celkově do 106 různých druhů. Teď už zbývá jen výsledky zpracovat. Na památku zůstanou přivezené suvenýry, tedy pokud se do zavazadel vůbec vešly, vzpomínky na zážitky všeho druhu, výmluvné fotografie a záznamy, nad kterými, my obyčejní smrtelníci, můžeme jen tiše závidět, a představovat si, že se jednou do této nádherné země sami podíváme.

text: Zuzana Špalková, Hana Zborovská
3. ročník FVL

foto: Tomáš Zidek a Sebastian Franco

Jobfair 2014

Dne 30. 3. se na půdě farmaceutické fakulty VFU Brno konal již 8. ročník veletrhu pracovních příležitostí – JobFair 2014. Událost, kterou tradičně pořádá Unie studentů farmacie, určená především pro studenty 4. a 5. ročníků, kde hlavním cílem je poskytnutí informací a možností o tom, kam po studiu, se letos setkala obzvláště s úspěchem.

Nejen díky tomu, že pozvání přijalo 7 společností, ale také z důvodu změny prostor. Oproti dřívější lokalizaci byl le-

tos veletrh přesunut do nové budovy SIC, oplývající betonem a typicky brněnským minimalismem.

Program veletrhu byl rozdělen na dva bloky, dopolední a odpolední. Tento koncept dal studentům možnost zvolit si čas, který jim více vyhovoval. Návštěvnost byla více než očekávaná, na stánky a prezentace se přišlo podívat více než 200 studentů. Na závěr JobFair na prezentující i na návštěvníky čekalo klasicky bohaté občerstvení.

Oproti jiným ročníkům, a to nejen organizačně, ale i návštěvností, hodnotíme JobFair 2014 za vydařenou akci, což lze vyčíst i z pozitivního feedbacku jak od studentů, tak od zástupců společností. Do karet nám nehrálo pouze krásné jarní počasí, které vábilo studenty.

Stále máme co zlepšovat. V příštím roce plánujeme zorganizovat veletrh dvoudenní. Zpřístupníme veletrh i pro kolegy z veterinární medicíny. Zdvojnásobit chceme i účast farmaceutických společností. Přidání vzdělávacích přednášek a workshopů bude samozřejmostí.

Těšíme se na vás!

Vaše USF

foto: autorka článku, Kateřina Bráchová

Studenti FVL na přednášce doktora Barta van Goethema v SIC

● Lákové prezentace a poutavé stánky vystavovatelů přitáhly do SIC letos víc než 140 studentů

- Fakulta veterinárního lékařství uspořádala výjimečný chirurgický seminář věnovaný problematice miniinvazivních zákroků, konkrétně laparoskopii a torakoskopii u psů a koček. Hlavním přednášejícím byl doktor Bart van Goethem z Univerzity v Ghentu. Dr. Goethem je diplomovaný specialista se zaměřením na chirurgii zvířat zájmových chovů. V posledních 10 letech se věnuje problematice miniinvazivních endoskopicky asistovaných zákroků, což dokládají jeho četné publikace zabývající se touto problematikou. Kromě publikační činnosti se řadu let věnuje také pedagogické činnosti. V posledních letech se podílel na lektorování několika mezinárodních kurzů zaměřených na praktické návky miniinvazivních chirurgických zákroků. Seminář byl určen studentům FVL.
- Lékárnu nyní najdete i v mobilním telefonu. Česká lékárnická komora spolupracuje na vývoji aplikací pro mobilní telefony. Pro majitele smartphonů s operačním systémem Android nebo iOS – iPhone jsou k dispozici aktualizované verze

aplikací. V obou operačních systémech můžete vyhledávat lékárny přímo z databáze České lékárnické komory. Můžete vyhledávat také lékárny zapojené do jednotlivých kampaní (např. Vdechněte inhalátoru nový život nebo Poradenská centra pro odvykání kouření), zkontrolovat otevírací dobu, změřit vzdálenost od vaší polohy a mnoho dalších funkcí.

● Široká veřejnost i chovatelé budou mít opět možnost využívat aplikaci, která se týká nálezové situace nebezpečné nákazy včel – moru včelího plodu. Státní veterinární správa monitoruje nálezovou situaci a snaží se prostřednictvím interaktivní mapy vyhlášených ohnisků a ochranných pásem informovat veřejnost o tomto stavu. Mezi její základní vlastnosti patří možnost zobrazovat ohniska a ochranná pásma ke konkrétnímu datu (od r. 2011) a sledovat jejich vznik a zánik. Nově budou k dispozici konkrétní počty včelstev na stanovišti vnímavých k nálezce a počty včelstev, které byly laboratorně i klinickým vyšetřením potvrzeny jako pozitivní, a tudíž v souladu s platnou legislativou utraceny a zlikvidovány.

Jarní koncert v klubu

Prostory Kabinetu dějin veterinární medicíny a farmacie se tentokrát neproměnily v kavárnu, ale v koncertní sál. Ve středu 23. dubna 2014 se zde konal Jarní koncert v klubu, což byla nová aktivita v rámci plánu práce Klubu dějin veterinární medicíny a farmacie a velmi zajímavě doplnila řadu akcí klubem pořádaných. V improvizovaném koncertním sále měli možnost návštěvníci klavírního koncertu vyslechnout díla Johanna Sebastiana Bacha, Ludwiga van Beethovena, Franze Josepha Haydna, Ference Liszta, Fryderyka Chopina, Gabriela Faurého, Bedřicha Smetany, Sergeje Rachmaninova, Alexandra Skrjabinu a Klementa Slavičského v podání velmi mladých interpretů Kláry Francové, Nikolý Dunaja a Kamila El-Ahmadieha.

Myšlenka uspořádat takto koncert v klubu dějin se zrodila po konzultaci MUDr. et. MVDr. Jana Šlesingera, který v loňském roce převzal na naší univerzitě zlatý diplom, s Pavlem Braunerem a protože interprety měla být vnučata pana doktora, nebylo k realizaci tohoto záměru příliš daleko. Při koncipování plánu práce pro rok 2014 bylo zvoleno datum připadající na středu po Velikonocích a mohlo se začít s přípravami Jarního koncertu v klubu. Konečná podoba programu se mírně odchýlila od pozvánky, kterou členové klubu i představitelé univerzity, fakult a přednostové ústavů obdrželi, takže původně zahrnutá recitace básní byla nahrazena další interpretací klavírních skladeb.

Posluchači hojně navštíveného koncertu mohli vyslechnout skladby výše uvedených komponistů v podání mladých umělců, které se sluší představit:

Klára Francová, desetiletá žačka ZUŠ Františka Jílka v Brně a vnučka dr. Šlesingera, projevovala muzikalitu od malička tím, že stále vyžadovala, aby jí někdo zpíval, a sama začala brzy intonovat. K usínání jí její děda pouštěl Bachovy Braniborské koncerty a ke svým třetím narozeninám si přála klavír. Paní učitelka Jana Nováková ze ZUŠ Františka Jílka v Brně se Klárkou ujala a od roku 2008 dosáhla Klárka pod jejím vedením nemalých úspěchů, a dovolujeme si připomenout pouze vítězství v jednotlivých soutěžích. V roce 2011 vyhrála Prague Junior Note,

● Kamil El-Ahmadieh, Klára Francová, Nikola Dunaja a Pavel Brauner

celostátní klavírní dětskou soutěž, o rok později zvítězila ve 2. kategorii Amadeus Brno a také v Broumovské klávese. V roce 2013 obsadila rovněž první místo ve 3. kategorii Amadeus Brno a v letošním roce vyhrála krajské kolo ZUŠ.

Nikola Dunaja byl dalším z mladých interpretů a žák ZUŠ, který se představil klavírní hrou, ale rovněž je vynikajícím a talentovaným umělcem ve hře na akordeon a v hudebních soutěžích rovněž dosáhl nemalých úspěchů. Ve hře na klavír se sluší připomenout 2. místo v ústředním kole národní soutěže ZUŠ v roce 2011, vítězství z krajského kola národní soutěže ZUŠ v letošním roce a ve hře na akordeon se stal absolutním vítězem ústředního kola soutěže ZUŠ v roce 2011 a ten samý úspěch zopakoval v roce 2013. V rámci mezinárodního akordeonového festivalu Coupe Jeunesse obsadil v roce 2011 2. místo v kategorii do 15 let a o rok později vyhrál mezinárodní akordeonovou soutěž v Ostravě. V jeho podání vyslechli posluchači skladby Haydna, Liszta a Faurého.

Posledním interpretem byl Kamil El-Ahmadieh, student čtvrtého roční-

ku brněnské konzervatoře a talentovaný klavírní interpret, který posluchačům předvedl skladby autorů Bacha, Beethovena, Smetany, Rachmaninova a Skrjabinu. Stal se laureátem mnoha klavírních soutěží, z nichž nejvýznamnější byla mnichovská klavírní soutěž mladých klavíristů. Přestože má před sebou ještě dva roky studia na konzervatoři, už nyní tento rodák z Třebíče uvažuje o studiu hry na klavír na brněnské JAMU.

Hodinový klavírní koncert v Klubu dějin veterinární medicíny a farmacie se stal velmi vydařenou kulturní akcí, úžas a dojetí u návštěvníků nebraly konce a radost byla znát z tváří organizátorů i interpretů, neboť koncert proběhl v krásné atmosféře při hojně účasti posluchačů, byť mohli přijít i další, neboť pořadatelé se na případný velký zájem pečlivě připravili. Sluší se poděkovat účinkujícím za jejich interpretace děl světových skladatelů a vyjádřit naději, že by se mohla podobná akce v rámci aktivit klubu dějin někdy zopakovat.

● text: Pavel Brauner
foto: Alexandr Krátký

● Pohled na návštěvníky Jarního koncertu v klubu

Velké šelmy nejsou „škodná“

V České republice v posledních letech přibývají větší šelmy – rys i vlk. Lidé se jich ale nemusí bát, šelmy jsou krotké a na lidi neútočí. Navíc nejsou většinou ani vidět. Vědci to vědí i proto, že je mapují pomocí speciálních obojků. Nejvíce šelem se vyskytuje v Beskydech. Seminář o velkých šelmách žijících v ČR uspořádal na začátku května Institut ekologie zvěře VFU Brno a Středoevropský institut ekologie zvěře.

„Trvale žije na území České republiky jen rys ostrovid, medvěd a vlk sporadicky v Beskydech. Občas se vlk objeví na Šumavě a v severních Čechách,“ uvedl odbornou událost profesor Petr Koubek z Ústavu biologie obratlovců Akademie věd ČR, který se vědecky zabývá životem velkých šelem u nás. Seminář měl původně vést profesor Jaroslav Červený, který se musel publiku omluvit. Téma přilákalo do prostor Studijního a informačního centra početné publikum a nenechala si jej ujít například profesorka Vlasta Svobodová nebo profesor Alfred Hera.

Profesor Koubek začal historickými daty o vyhubení velkých šelem a jejich postupnému návratu k nám i do dalších evropských zemí. Současně předložil výčet největších rizik, se kterými se tato velká zvířata potýkají. „Počty velkých šelem se za posledních 50 let téměř ve všech evropských státech zvýšily. Negativní postoje lidí, pytláctví a nekontrolovaný rozvoj v některých regionech však představují vážnou hrozbu pro přežití těchto vzácných zvířat v budoucnu,“ prohlásil. Přednášku strukturoval do tří částí podle jednotlivých druhů zvířat.

„Česká republika je pro život šelem příhodná, ale třeba u medvědů už biotopů moc není, protože toto zvíře potřebuje

hodně pestrou krajinu, a je tak spokojenější třeba na Slovensku. U nás se vyskytuje v Beskydech,“ popisuje situaci profesor Koubek. Co se týče vlka nebo rysa, pro ně jsou podmínky podstatně lepší. „Když se podíváme třeba do Německa, kde momentálně žije určitě už přes sto vlků, a to i v poměrně industriální oblasti Lužice, myslím, že v Česku ty podmínky určitě jsou,“ pokračuje pracovník Akademie věd.

V semináři se kromě života a výskytu věnoval také nejpálčivějším věcem života velkých šelem – jejich ochraně a vztahu člověka k těmto zvířatům. Zákon o ochraně přírody a krajiny definuje velké šelmy jako chráněné, a není proto možné je lovit. Oproti tomu na Slovensku je odstřel povolen a ročně je tam uloveno kolem 150 vlků – to je pro šíření této šelmy směrem k nám velký problém. „Kromě legálního lovu probíhá na Slovensku, ale i v Česku pytláctví, což je nejzávažnější faktor, který velké šelmy ohrožuje. Pytláka se zatím chytit nepodařilo, nicméně byla nalezena těla rysů, kteří byli zabiti výstřelem z pušky pytláka. Dopátrat je je bohužel poměrně složité a nedostatek důkazů vede k tomu, že je vyšetřování ukončeno,“ upozorňuje profesor Koubek. Na Slovensku mu dokonce při terénním sběru srsti na rozborry DNA jeden myslivec nabídl zavažené medvědí maso.

„Je dobře, že se sem šelmy vrací. Přestože jsou lidé informováni o šelmách především z různých báchorek a panuje o nich spousta pověr, jejich skutečný dopad na krajinu je spíše pozitivní. Udrží totíž přírodní rovnováhu. Lidé se jich vesměs nemusejí obávat, ve většině oblastí je člověk běžně ani nepotká, protože jsou aktivní hlavně v noci,“ vysvětluje Koubek. Jako velký problém vidí přede-

● Profesor Petr Koubek z Akademie věd se dlouhodobě věnuje výskytu velkých šelem v ČR

vším nedostatečnou osvětou mezi myslivci samotnými. Někteří k velkým šelmám stále přistupují jako ke „škodné“, kterou je potřeba střílet. „Z nálezů střelených těl rysů je zřejmé, že je střílel člověk, který prostě velmi dobře zná. Myslím, že za většinou zastřelených rysů je právě nějaký místní myslivec,“ vznáší podezření profesor.

Seminář obsahoval i řadu vtipných momentů, kterými přednášející kořenil svůj výklad. Hosté se dozvěděli, co všechno lze zachytit v lese na fotopastích nebo jak důmyslné postupy dokážou lidé vymyslet při jejich krádeži. „Fotopast samotná je obrovitánský vstup do soukromí. Snažili jsme se klást je na místa,

o kterých jsme byli přesvědčení, že je navštěvují pouze zvířata. Velmi nás překvapilo, co vše jsme při zkoumání velkých šelem zjistili o člověku,“ směje se profesor Koubek.

● text: Petr Chmelař
foto: autor

Na VFU se po roce vrátili vozatajové

● V sobotu 12. 4. v jízdárně VFU Brno odstartoval Vozatajský pohár pracovních koní 2014. Diváci viděli vozatajský parkur v disciplínách amazonky, jednospřeží, dvouspřeží a čtyřspřeží. Úvodní závod vozatajského seriálu pořádala Klinika chorob koní, která pozvala na akci širokou veřejnost. Připravené bylo občerstvení i program pro děti.

První soutěžní spřežení vyjela na speciální povrch jízdárny už v deset hodin dopoledne. Slunečné a takřka letní počasí přivítalo vozataje v areálu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na úvodním kole seriálu vozatajského poháru pracovních koní 2014. Provéřit své jezdecké dovednosti přijely desítky závodníků. Návštěvnost v řadách publika čítala dvě stovky lidí, které se přišly podívat na

krásná spřežení, nádherné koně, precizní umění jezdců, kteří v parkuru projížděli soutěžní trasu jezdecké haly. Jezdce i diváky přišel pozdravit i prorektor pro strategii a rozvoj Veterinární a farmaceutické univerzity profesor Vladimír Večerek.

Seriál vozatajského poháru pracovních koní je určen pro všechny typy a druhy koní a není omezen věkovou hranicí. Závodníci se závodů účastnili ve třech

● Doktorka Markéta Sedlinská přebírá cenu z rukou profesora Jaroslava Hanáka

● Mezi jednotlivými závody se vozy proháněly po celém areálu univerzity

základních kategoriích: jednospřeží, dvouspřeží a čtyřspřeží. V kategorii jednospřeží pořadatelé vypsali zvláštní kategorii amazonky, tedy závod, ve kterém jsou kočí i přísedící výhradně ženy. V kategorii dvojspřeží startovala zvlášť dvojspřeží pony. „Za loňský rok jsme se výrazně zlepšily. Když se mi to letos podaří, chtěla bych se příště účastnit závodu dvojspřeží,“ svěřila se před závodem doktorka Markéta Sedlinská z Kliniky

chorob koní. Ta v loňském seriálu obsadila v Amazonkách druhé místo.

Princip vozatajských závodů je jednoduchý. Spřežení musí co nejrychleji a co nejčistěji projet vyznačenou dráhu. Za každou chybu se připočítávají trestné sekundy. Prokličkovat se s vozem a koňmi mezi kužely na trati není přítomnic nic jednoduchého. Koně a vozatajové se musejí vejít do branek. Každý závodník dostal před samotnou jízdou chvíli na opraco-

vání koně. Jakmile bylo spřežení připravené na start, pozdravil jezdec vedoucího závodu a vyrazil. Úroveň jízdy se spřežení od spřežení lišila. Na dráhu se vydali nováčci, ale také již zkušenější závodníci. Někteří sázeli na „čistou jízdu“ a plynulý průjezd, další útočili na nejlepší čas a na trestné body nebrali ohled.

Nejrychlejší jízdu v kategorii dvojspřeží pony zajel Petra Vlašic, který tak zvítězil v kategorii pony. V kategorii

dvojspřeží dosáhlo nejlepšího výsledku opět spřežení Petra Vlašice. V kategorii jednospřeží amazonek zvítězila „domáčí“ Markéta Sedlinská, nejlepšího času v jednospřeží dosáhl Karel Matyska. První místo v kategorii čtyřspřeží vybojoval a symbolický hattrick získal opět kočí Petr Vlašic.

Jízda v každém kole se hodnotila samostatně. Za umístění v jednotlivých kvalifikačních kolech získali soutěžící body podle umístění. Jezdec, který dojel jako první, získal 6 bodů, druhý v pořadí obdržel 5 atd. Každý závodník navíc dostal za účast v soutěžním kole 1 bod, což platilo i pro závodníky umístěné na 1.–6. místě. Kočímu, který startoval se dvěma či více spřeženími, se do žebříčku započítal pouze lepší výsledek daného kola.

Podobně jako v loňském roce počítali organizátoři s bohatou účastí. Výtěžek z akce klinika investuje do bezpečnosti výuky. „Máme v plánu doplnit vybavení, které používají studenti v rámci výuky.

Chystáme se nakoupit přílby a páteční pásy,“ vysvětluje Markéta Sedlinská.

„Koně se v jízdárně pohybují po speciálním povrchu, který byl poprvé představen na OH v Aténách. Tento povrch se využívá na vrcholových mezinárodních soutěžích,“ popisuje prostředí jízdárny profesor Jaroslav Hanák, sekční rada Sekce chorob velkých zvířat. Jízdárna samotná má padesát metrů na délku a 23 metrů na šířku.

Jezdecký sport se tak vrátil na Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno. Ta po vybudování kryté jezdecké haly pořádá nejen jezdecké soutěže, ale také organizuje výuku jezdeckých studentů či například kurzy cvičitelů jezdeckých. Seriál vozatajských závodů dále pokračuje jedním závodem každý měsíc kromě června až do září, kdy se na Ranči Ladná pojede 27. a 28. září finální závod.

● text: Petr Chmelář
foto: autor

● Přehlídka závodních spřežení v jezdecké hale

● Závodníci v kategorii dvojspřeží

Bodové výsledky Vozatajského poháru pracovních koní: 1. kolo VFU Brno:

Dvojspřeží pony

Vlašic	7
Sedlinská	6
Hošková	4
Gulišová	3
Svoboda	2
Hofírek	1

Amazonky

Sedlinská	7
-----------	---

Brožová	6
Štolfová	5

Jednospřeží

Matyska	7
Sekanina	6
Domes	5
Prokš ml.	4
Vlašic	1
Prokš st.	1

Dvojspřeží

Vlašic	7
Haitl	5

Myslík	4
Domes	3
Kratochvíl	2
Dobeš	1
Olbrich	1
Martonfiiová	1
Flodr	1
Sekanina	1
Prokš ml.	1
Komárek	1
Prokš st.	1
Bernardová	1
Hlavenka	1

Čtyřspřeží

Vlašic	7
Prokš st.	5

Další kola Vozatajského poháru pracovních koní 2014:

2. kolo – 31. 5. 2014 ranč Ladná
3. kolo – 5. 7. 2014. Štoky
4. kolo – 16. 8. 2014 Hodějice
5. kolo – 30. 8. 2014 Jalový dvůr
6. kolo a finále 27.–28. 9. 2014 ranč Ladná

Homecoming 2014, desátý ročník

Jaro se rozvíjí v plné síle a je tu opět čas pro již tradiční, sportovně-společenské setkání fotbalových nadšenců.

Letošní Homecoming 2014 proběhl v pátek 2. 5. 2014 v Kaunicových kolejkách již po desáté.

Mnoho z účastníků dorazilo už den před plánovanou akcí, aby nasáli brněnskou atmosféru a pomalu se aklimatizovali.

Celkem se zúčastnilo 10 týmů složených ze studentů, absolventů a přátel VFU Brno.

Na jednom hřišti volejbalových rozměrů se odehrály zápasy obou základních skupin A a B.

Do dalších bojů postupovaly vždy čtyři týmy ze skupiny. Z těchto osmi týmů se ty nejlepší probíjaly do semifinále, kde proti sobě změřily síly o stupně vítězů.

O třetí místo se utkal jeden ze zakládajících týmů, dnes již doktorů „Pesaři“,

proti kterým se na druhé straně postavili nováčci, Erasmus studenti ze Španělska, tým „Book readers“. Trofej o třetí místo nakonec vybojovali zkušenější „Pesaři“ v poměru 3:1.

Ve finále se utkal tým „Shooters“, ve kterém se mísí absolventi ze všech fakult naší alma mater, proti týmu „Black People“. Hrál se divácky atraktivní futsal a o góly nebyla nouze. Nakonec více ze hry měli hráči z „Black People“, kteří kombinačně přehráli tým „Shooters“ v poměru 4:1.

Příjemné slunečné počasí dokreslovalo všude přítomnou přátelskou atmosféru, o kterou se postaralo přibližně šedesát hráčů a mnoho věrných fanoušků.

Po skončení turnaje pokračování zábavy převzala kapela „Postupné uvolňování“, která nás roztančila při známých melodiích a nakonec nás dorazil DJ Mike při after party v Topas Clubu.

V rámci desátého výročí jsme vybírali příspěvek na Městský útulek psů v Kolíně, kde se zapojili do čipování nalezených psů. Díky vám jsme vybrali 3 500 Kč, které budou stačit na 35 čipů. Děkujeme.

Za celý organizační tým bych chtěl všem velice poděkovat, že si v této hektické době udělali čas a přijeli si zaspotovat, zavzpomínat a prostě si užít tento náš společný den.

Poděkování dále patří panu rektorovi prof. MVDr. Ing. Pavlovi Suchému, CSc., MBA a Komoře veterinárních lékařů za sponzorské dary a zaštitění celé akce.

Všem přeji slunečné jaro a věřím, že se všichni brzy shledáme na dalším zimním ročníku Mikulášského turnaje 2014.

● text: **Honza Vobr**
foto: archiv pořadatelů

● 1. místo „Black People“

● Účastníci akce Homecoming

● 2. místo „Shooters“

Doc. Navrátil po téměř ročním čekání jmenován profesorem

- Dlouhá čekací lhůta na jmenování nových profesorů, která byla velmi hojně prezentována v médiích, se týkala i kandidáta na profesora v oboru Veterinární ekologie a choroby volně žijících zvířat Stanislava Navrátila. Jmenovací dekret dnes již profesor Navrátil převzal nakonec z rukou nového ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládky.

Redakce zároveň gratuluje prof. Navrátilovi k jeho životnímu jubileu!

Prof. MVDr. Stanislav Navrátil, narozen 19. 4. 1954 v Brně, studium na Vysoké škole veterinární v Brně ukončil v roce 1979 a byl mu přiznán titul doktor veterinářství (MVDr.) Kandidátskou disertační práci na téma „Parazitózy plůdku ohrožených druhů říčních ryb v podmínkách biotechnologií“ obhájil v roce 1989 a titul CSc. získal v roce 1990 na Vysoké škole veterinární v Brně. V roce 1996 obhájil na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno habilitační práci s názvem „Vliv cyanotoxinů na zdravotní stav ryb a modelové využití experimentální intoxikace cyanotoxiny pro demonstraci diagnostických postupů ve výuce posluchačů“ v oboru „Choroby zvíře, ryb a včel“ a v lednu 1997 byl jmenován docentem. Profesorem byl jmenován prezidentem republiky s účinností od 1. 3. 2014 pro obor Veterinární ekologie a choroby volně žijících zvířat. V oblasti univerzitní výuky prof. Navrátil působí již od roku 1980,

je garantem předmětů „Choroby drůbeže“, „Chorob ryb a včel“, „Technologie a hygiena včelích produktů“, „Welfare ryb a rybářství“, včel a včelařství“ Ekologické aspekty výroby, distribuce a prodeje potravin“. Od roku 1991 také působí jako externí učitel disciplíny „Choroby ryb“ pro posluchače Mendelovy univerzity v Brně. Od roku 2002 je přednostou dnešního Ústavu ekologie a chorob zvíře, ryb a včel.

Zaměření dosavadní vědecko-výzkumné činnosti bylo a je ovlivněno zaměřením ústavů, na kterých pracoval. Velmi dobře je patrný postupný výrazný posun od parazitologického výzkumu k výzkumu vlivu abiotických a biotických faktorů na zdravotní stav ryb a bezpečnost a kvalitu jejich produktů. Tento posun dokumentuje i téma obhájené habilitační práce i zaměření vědeckých publikací. Studium vlivu cyanotoxinů na ryby a na kvalitu jejich produktů

● Prof. Navrátil přebírá jmenovací dekret z rukou ministra školství, mládeže a tělovýchovy

● Stanislav Navrátil je také aktivním hudebníkem

bylo v rámci řešení výzkumného záměru nosným tématem a je i v současné době nosným tématem jeho vědecko-výzkumné činnosti. Součástí vědecké činnosti zůstává i nadále výzkum a sledování zdravotního stavu ryb ve vodárenských nádržích. Nově se orientuje na výzkum zdravotní problematiky v nových technologiích chovu lososovitých ryb.

Na profesním formování prof. Navrátila se podíleli vynikající pedagogové VFU Brno, jako byli a nebo jsou prof. Dyk, prof. Lucký, prof. Kříž, doc. Štěrba a prof. Svobodová. A byli to stejní lidé, kteří formovali i jeho zájem o přírodu a myslivost. Profesor Navrátil je však znám i jako aktivní sportovec a hudebník.

● text: redakce

foto: archiv autora, Mirko Treu

160. výročí narození prof. Sekery

16. dubna 2014 si Klub dějin veterinární medicíny a farmacie připomněl 160. výročí narození zakladatele a přednosty Ústavu všeobecné zoologie a parazitologie Vysoké školy zvěrolékařské v Brně, pedagoga, vědce, výzkumníka a emeritního rektora naší univerzity, prof. Sekery.

Záměrem organizátorů bylo uctít památku tohoto významného zoologa a parazitologa odbornou přednáškou, které se ujal přednosta Ústavu patologické morfologie a parazitologie prof. MVDr. David Modrý, Ph.D.

Té však předcházelo stručné představení osobnosti prof. Sekery, který se zapsal do historie vědeckého bádání především svými studii ploštěnek. Rodák z Hlinska byl studentem gymnázia v Německém, dnes Havlíčkově, Brodě a po maturitě přichází do Prahy na Filozofickou fakultu české části tzv. Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze studovat přírodní vědy a je promován doktorem filozofie v roce 1888 (tehdy doktoráty z přírodních věd nebyly udělovány a přírodovědecké fakulty neexistovaly v dnešním pojetí). Dlouhou dobu působil PhDr. Sekera jako středoškolský – gymnaziální – pedagog a teprve po 30 letech se stal vysokoškolským učitelem. Po habilitaci v roce 1916 byl dekretem ze dne 29. září roku 1919 jmenován řádným profesorem všeobecné zoologie a parazitologie pro Vysokou školu zvěrolékařskou v Brně a současně byl pověřen vybudováním ústavu a založením tohoto oboru i výukou studentů. V červnu roku 1922 byl prof. Sekera profesorským sborem zvolen rektorem pro školní rok 1922/1923 a stal se tak třetím rektorem v pořadí naší univerzity.

● Rektorský portrét prof. Sekery od ak.mal. Dragouna

ty. Po ukončení angažmá na škole v roce 1933 odchází na odpočinek zpět do Prahy a zde v roce 1944 umírá. Po celé půlstoletí své aktivní vědecké činnosti zůstal věrný biologii ploštěnek a hlavní důraz kladl na studování přizpůsobivosti živých jedinců jak v přírodě, tak i v laboratorních podmínkách. Nad popisnou morfologii a systematiku stavěl vždy studium skutečného života a v tom dosáhl vynikajících výsledků, což mj. vyústilo v jeho členství v Královské české společnosti nauk.

Po takto představené osobě prof. Sekery dr. Braunerem se ujal slova prof. Modrý, který velmi poutavě seznámil posluchače se současným stavem vnímání parazitů člověkem a jejich rolí v biologických jevech a uvedl mnoho nových skutečností do nových souvislostí, což bylo

velmi umně zakomponováno pod název atraktivní přednášky (Ne)Přítel Parazit aneb Jak reálné kořeny má naše parazitofobie. Kromě představení současného výzkumu, jehož se pan profesor na africkém kontinentu účastní, bylo obsahem sdělení i mnoho zajímavých dat a výstupů dalších světových výzkumů vedoucích k terapii mnohých závažných onemocnění člověka prostřednictvím parazitů. Bohatá diskuze jasně poukázala na zajímavost zvoleného tématu a rovněž potvrdila zájem o uvedenou problematiku. Hojně navštívený seminář byl dalším kamínkem v bohaté mozaice akcí Klubu dějin veterinární medicíny a farmacie. K těm dalším jste srdečně zváni.

● text: **Pavel Brauner**
foto: Alexandr Krátký

● Prof. Modrý a dr. Brauner při diskuzi k proběhlým přednáškám

● Státní veterinární správa varuje chovatele domácích mazlíčků před klíšťaty. „Po letošní mírné zimě existuje riziko i v intravilánu obcí, na zahradách. Mohou se o tom přesvědčit chovatelé psů či koček. Obrana je možná i zde. Je možné domácí miláčky opatřit obojkem proti parazitům, nebo je ošetřit speciálními pipetami s prostředkem, který je ochrání před napadením klíšťaty, ale i blechami,“ upozorňuje tiskový mluvčí SVS Josef Duben. Přípravek se aplikuje mezi lopatky, kam se vetře a zvířata ochrání podle výrobce na minimálně 6 týdnů. Ale existuje i prostředek, který se aplikuje na zahradu. Podle SVS není špatné ošetřit i cizí kočky, které na zahradu zabrousí. „To, že se v kožichu zvířat klíšťata objevují letos více než v předchozích letech, znamená i riziko pro člověka, nikoli, že by paraziti „přesedali“, ale že se vyskytují v prostředí,“ varuje Duben.

● Pro veterináře vznikl zcela nový projekt „Veterinární medicína pro praxi“. Ten je inspirovaný francouzským projektem Medicína pro praxi, který již léta velmi dobře funguje ve Francii a je o něj velký zájem. Jaký je cíl tohoto projektu? Projekt bude informovat veterinární lékaře o novinkách v jednotlivých medicínských oborech, nových léčebných postupech. Přednášky jsou koncipovány formou relativně krátkých sdělení k jednotlivým tematikám. „Cílem je ukázat veterinární medicínu jako významný moderní obor, který má velký potenciál v rámci mezioborové spolupráce, a obor s velkými možnostmi rychle reagující na trendy v léčbě v 21. století. Do budoucna chceme také zvat praktické lékaře ze Slovenska, Polska, Maďarska a Rakouska. Zveme vás srdečně do Brna, abychom zde společně založili novou éru, novou tradici,“ říká ředitel projektu Zdeněk Brych.

Bali, „Ostrov bohů“

Malebná rýžová políčka, městečka s uměleckými dílnami, krásné tanečnice, chrámové slavnosti, desetitisíce hinduistických chrámů, azurové moře, bílé pláže, sopky, okouzující a milí lidé – ano to je Bali, nejznámější ostrov Indonésie plný legend, starobylých zvyků, které se uchovaly až do současnosti.

Za tři týdny bez jednoho dne strávené na Bali, v zemi sopek, vulkánů, bohů a démonů, kde si lidé žijí svůj svět, můžete nejen hodně vidět a procestovat, ale pokud máte zájem i mnoho zajímavého dozvědět. Byli jsme rádi, že při svém pobytu jsme měli možnosti obě.

Svojí rozlohou je ostrov malý, nedosahuje ani 150 km z jednoho konce na druhý, je sopečného původu a obdařen nesmírně úrodnou půdou, z níž převážnou část tvoří terasovitá políčka. Vnitrozemí ostrova je hornaté tvořené dvěma sopečnými krátery – posvátným Gunung Agung a Nátur se stejnojmenným jezerem.

Po dvou denním cestování a probdělé noci na letišti v Jakartě jsme se konečně dostali do chatky, kde naštěstí objevíme postel a teplou sprchu. Pláž je vzdálená jenom asi pět minut chůze, no prostě nádhera. Bali je ráj pro plážové turisty. Najdete tu jak pláže s lehátky a slunečníky, tak pláže prakticky bez lidí. Najít zcela vylidněnou pláž není až tak jednoduché, ale i to se může podařit. Určitě se na plážích nemačkáte s turisty o centimetry písku, jako v předdimenzovaných destinacích v Evropě a kolem ní.

Později vyjedeme do města na nákupy, sehnat vhodné oblečení, ve kterém bychom tu mohli existovat. To nakonec nepředstavuje tak výrazný problém, jak

● Chrám Besakih

● Domorodá žena se sarongy

● Okolní moře nabízí řadu překvapení a pochoutek

● Výroba místní pálenky z kokosu

● Tradiční pohřeb na Bali

jsme předpokládali – Bali je natolik turisty vycvičené a tolerantní, že tu můžete chodit oblečení jako západáci. Bali je totiž plné mnoha kultur a druhů lidí. Místní lidé jsou velmi tolerantní vůči komukoliv. Nejsou nepřátelští, rádi a často se smějí.

Velmi rádi se seznamují s cizími lidmi a povídají si s nimi.

Zeptejte se kohokoli na Bali na jeho jméno a můžete vsadit krosnu na to, že první, co uslyšíte, bude písmeno „i“. Tedy přesněji řečeno tu jména začínají vždy na

„I Made“ a pak následuje řada vlastních jmen odvozených podle předků a dalších souvztažností. A proč jména začínají na písmeno „i“? No protože toto písmeno je zároveň symbolem jedničky a ta je na Bali děsně posvátná a vůbec prostě nej-

lepší číslo, jelikož i boha tu mají jednoho, jak jste se dočetli o pár řádků výše. Takže až budete projíždět kolem cedule a na ní bude napsáno „I Made Buddha“, nelekejte se – její majitel opravdu není otec Buddha.

● Pražení kávy

Na Bali si nikdo nepřipadá sám. Nikdo totiž sám není. Ať už jste vegetarián, vášnivý kuřák nebo transvestita, na Bali se vám nikdo neposmívá a jste vítáni. Balijsi jsou sice tolerantní lidé, nicméně v závislosti od kulturních odlišností se našinec může nevědomky dopustit nehezského faux-pas nebo dokonce urážky. Nikdy se nesnažte dotknout nikoho na hlavě, Balijsi považují hlavu za sídlo duše a hlava je jim tudíž posvátná. Podáváte-li věci, podávejte je výhradně pravou rukou. Důvod snad není potřeba vysvětlovat.

Ať už jde o vodopády, přírodní lázně nebo třeba opičky v Ubudském lese. Vodopádů různých velikostí najdete na Bali spousty. Nejlepší příležitost k nalezení skrytého vodopádu máte při jízdě zapůj-

● Takhle vypadá na Bali benzinka

čeným autem. Šnorchlování u korálových útesů je v těchto destinacích samozřejmostí. Jsou tu místa, kde můžete potkat delfíny (ovšem jen z loďek a z dálky, sluší se říci). Výlety na činné sopky jsou perfektním turistickým zážitkem.

Před druhou vyrážíme po okolí, zastavujeme se po chvíli u chrámu Pura Ulun Danu Bratan u jezera Beratan. Je to hinduistický chrám, zrovna tam procházel průvod věřících, zastavili se u nějaké sochy a obětovali košíčky spletené

● V okolí vulkánů nenaleznete bílé pláže, ale černé – sopečné

● Rýže u silnice

● Na některé je lepší dávat si pozor

● Psů běhá po Bali opravdu velká spousta

z palmových listů s květy a špetkou rýže. Byl to pěkný obřad, obětiny kladli na jakousi rohož. Trošičku nás zarazilo, že bezprostředně po skončení obřadu obě-

● Mount Batur je stále aktivním vulkánem

tiny shodili z rohože na zem, kde se po nich šlapalo.

Při několikerém povídání o démonech a bozích jsme pochopili, že je to boj moci dobra proti zlu, kde podstatou je porozumět, že zdejší víra je takto vysvětlována a základem je chápání protikladu pojmů kaja a kelod – tedy sever a jih a že se musí usilovat o dobro (kaja), aby přemohlo zlo (kelod). Pro nás jsou to věci ani ne tak složité, ale spíše jen nechápeme, že se v dnešním světě ještě něco takového dodržuje. Každý večer uléháte a díváte se, co jste daný den

viděli a prožili a ráno ihned po otevření očí se zase díváte a pochopíte, že trávíte dovolenou v zemi divů.

Při procházce po Bali je úplně normální, když potkáte desítky zablžených psů, kteří zrovna moc nevyvolávají chuť se s chlupáči pomazlit. Většina z nich se právě vrací z nějaké bitky s jiným psem a pravděpodobně míří k další pranici. Cestou vymetají obětní košíčky a vyzobávají z nich sušenky a rýži. Občas se na vás zabubí a v horším případě jim tlamu zdobí nadýchaná pěna. Vzteklna, no. Jenže pozor! Oni jsou to ve skutečnosti

mazlíčci, žádní burani zatoulaní, jak byste si řekli. Místní je jen prostě nenuť zůstat na jednom místě. Nebo se chovat jako „slušně vychovaní“ psi.

Večer sedíme v restauraci kousek od pláže, komáři tu šíleně žerou. Repelent je ale spolehlivě zahání. Kolem světél se shromažďuje až neuvěřitelné množství nějakých drobných mušek. Bílá omítka kolem světél byla rázem černá, jak na ní sedělo několik vrstev mušek na sobě. V deset to balíme, parta jde do chatky.

Večer jsme si mysleli, že konečně přišla chvíle, kdy budeme muset spát pod

moskytiérou. Pak jsme si všimli připraveného elektrického odpuzovače s náplní proti komárům. Když jsme ho strčili do zásuvky, byl během chvilky od komárů pokoj. A v koupelně, která byla řešená jako přístřešek, mimochodem vyzdobený živými orchidejemi, jsme našli nádherného deseticentimetrového pavouka. Asi z nás měl stejný strach jako my z něj, protože utíkal, co mu nohy stačily. Ten nám tak v noci přelézt po obličejí...

● text: Petr Chmelař
foto: Hanka Mikulášková

Symposium 2014

12. - 14. 6. 2014

Primate parasitology: Development, Methods and Future

Scientific board:

David Modrý (HPI-lab)

Michael Muehlenbein (EPE lab)

Klara Petrzalkova (HPI-lab; IVB ASCR)

Joanna M. Setchell (UDUR)

University of Veterinary and
Pharmaceutical Sciences Brno
Palackého třída 1/3
Brno
Czech Republic

registration: polacikoval@vfu.cz registration till 4.6.2014 no registration fee

www.vfu.cz

VITA
UNIVERSITATIS

časopis Veterinární a farmaceutické
univerzity Brno

3 • 2014

VII. ročník

(archiv všech vydání v pdf [zde](#))

Vydává:

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno
Palackého tř. 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

Mgr. Barbora Šolcová – předsedkyně

MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.

MVDr. Mirko Treu, CSc.

Bc. Petr Chmelař

zástupce IVSA

zástupce USF

Redakce:

Mgr. Barbora Šolcová

Tel.: 541 562 001, 724 743 250

solcovab@vfu.cz

Sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Reg. č.: MK ČR E 18254

ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 4/14:

25. 6. 2014

Příští číslo vyjde:

21. 7. 2014

Za obsah dodaných textů odpovídají autoři

© Veterinární a farmaceutická univerzita
Brno

